

Keith DOUGLASS

COMMANDO

Versiunea în limba română:

Uncris

Înființate prin ordin prezidențial în 1962, commando SEAL (SEa-Air-Land) ale US Navy¹ sunt astăzi în top-ul mondial al unităților militare speciale.

În timpul războiului din Vietnam erau două unități-commando, SEAL 1 și SEAL 2, fiecare alcătuită dintr-un număr de plutoane de câte 40 soldați, elementul operațional de bază SEAL.

În anii '80, Administrația Regan admite faptul că în epoca modernă conflictele armate necesită o mai mare implicare a forțelor speciale și a operațiilor sub acoperire, și ca urmare, unitățile-commando au fost dezvoltate corespunzător.

În anii '90, numărul acestora a crescut la 7:

> SEAL-Commando 1,3 și 5 cu Cartierul General la Coronado, California, aparținând Grupului Special de Luptă nr. 1 al US Navy ce acționa în Pacific și Extremul Orient.

> SEAL-Commando 2,4 și 8 cu baza la Little Creek, Virginia, din componența NAVSPECWARGRU²-2 ce-și desfășura activitățile în Caraibe, Mediterana și Orientul

---

¹ US Navy - Marina Militară a Statelor Unite ale Americii.

² NAVSPECWARGRU - Grupul Naval de Operațiuni Speciale de Război.

Mijlociu.

SEAL-Commando 6, constituită în noiembrie 1980 ca unitate antiteroristă sub acoperire a US Navy, înregistrată ca NAVSPECWARGRU-2 doar din necesitate administrativă; practic, era subordonată doar Comandamentului Operațiunilor Speciale - alături de Delta Force ale US Army³ și Escadroanele 1 și 7 de Operațiuni Speciale ale US Air Force⁴ - și Joint Chiefs of Staff⁵.

Atât din rațiuni de securitate, cât și politice, unitățile SEAL sunt periodic revizuite. În acest moment, după știința autorului, SEAL-Commando 7 este o pură ficțiune. A fost decizia autorului de a crea o unitate fictivă care să arate ce misiuni / activități ar putea fi desfășurate în realitate de Grupurile 1,2 și 6.

Keith DOUGLASS

August 1993

---

³ US Army - Armata Terestră a SUA.

⁴ US Air Force - Aviația Militară a SUA.

⁵ Joint Chiefs of Staff - Comitetul reunit al comandanților Armelor, ce asigură consultanță pe probleme militare pentru toate organizațiile implicate în Apărare, inclusiv pentru Președintele SUA.

Partea I

2245 Zulu+3⁶

Hawr al-Hammar, Iraq

O umbră printre umbre, o formă neagră despică în tăcere suprafața apei foarte aproape de zona unde lacul se transforma în mlaștină.

Luptătorul-commando își scoase masca subacvatică de pe față pentru a evita reflexiile de lumină. Câteva clipe lungi rămase nemișcat în apă, doar ochii mișcându-i pe fața camuflată cu negru.

Nimic. Vântul șoptea prin pădurea de ierburi a mlaștinii, unde hoarde de creaturi fără nume ciripeau, orăcăiau și bâzâiau, nederanjate de intrus. Luna apusese cu o oră înainte; singura lumină venea de la stele și de la strălucirea slabă a cerului de la sud-est.

Mișcându-se ușor, pentru a evita și cel mai slab

---

⁶ 2245 Zulu +3 - Stilul militar de a preciza ora: *twenty-two forty-five*; *Zulu* este echivalentul militar pentru GMT; +3 este ora locală (Time zone).

plescăit, umbra se mișca înainte cu genunchii în mîlul din apa puțin adîncă și cu coatele pe pînza neagra a sacului plutitor strîns la piept ca o *swimboard*⁷, mâinile înmănușate ținînd pistolul-mitralieră HK MP5SD3 cu amortizor de sunet. Mișcările sale stîrniră mîlul de pe fund, care se ridică asemenea unui reziduu uleios însoțit de un miros dezgustător. Duhoarea – petrol, putreziciuni și ouă stricate (hidrogen sulfurat) – era suficient de puternică încât să provoace lacrimi, dar înotătorul o ignoră, continuînd să alunece prin noroi către mal. Asta era ca o plimbare în parc. Trecuse de nenumărate ori prin altele mai rele în Florida, Panama și Marea Mlaștină Neagră din Virginia.

Treptat, adîncimea scăzu, conturându-se un fel de mal. Printre smocuri de stuf și iarbă de mlaștină, găsi un loc cât de cât solid format din rădăcini răsucite și mîl, ce se ridica cu doar câțiva cm peste suprafața apei.

În tăcere, cu mișcări puține, antrenate, el își scoase înotătoarele de pe încălțăminte de luptă. Apoi, trase fermoarul sacului impermeabil și începu să extragă diversele piese de echipament. Își puse AN/PUS-7, ochelarii pentru vedere-noaptea. Aparatul de 700 g

---

⁷ Swimboard – mică placă flotabilă utilizată la lecțiile de înot.

transforma întunericul într-o lumină verde, clară ca ziua, și îi dădea aspectul supraréalist al unui extraterestru, jumătate-robot. Timp de mai bine de cinci minute, luptătorul stătu pitit la marginea mlaștinii, observând împrejurimile prin NVG⁸, ascultând zgomotele nopții și plescăiturile apei.

Încă nimic. Bine.

Ridică ochelarii pe frunte, și luă un receptor GPS, ridicându-i antena laterală. Studie cu atenție cifrele de pe micul ecran luminos, apoi dădu din cap cu satisfacție. Remarcabil! Ajunsese la țintă cu o precizie de douăzeci de metri, și asta, după un înot subacvatic de aproape trei *klicks*⁹!

Se răsuci cu fața spre lac și, cu o lanternă mică cât un deget, semnaliză de trei ori. Strălucirea roșie era prea vagă pentru a fi văzută la mai mult de câțiva zeci de metri peste ape. Ca răspuns tăcut, aproape miraculos, alte umbre negre ieșiră halucinant din apă, unde așteptaseră semnalul. Fiecare om era echipat la fel ca și primul, în negru, cu tub pentru respirație, numeroase pachete și

---

⁸ NVG – Night Vision Goggles – ochelari (dispozitiv-electronic) pentru vederea în întuneric.

⁹ Klick – Slang (argou, jargon) militar pentru *Kilometru*.

rucsacuri impermeabile, prevăzute cu hamuri; fiecare purtător avea pachet oarecum diferit. În rucsacul impermeabil al unuia se afla HST-4 sat-COMM, aparatul de transmisie și codificatorul KY-57. Un altul își scosese deja un M-60E3, mitraliera ușoară cu un lansator-de-grenade suplimentar montat frontal între elementele bipodului. Un al treilea tocmai făcea să apară din apele măloase forma prelungă a amortizorului de zgomot de la pistolul-mitralieră HK MP5.

În total, încă șase bărbați s-au alăturat primului, la marginea mlaștinii. Doi cu NVG-uri alunecară în stuf, pe flancuri, asigurând securitate pentru ceilalți cinci în timp ce aceștia își scoteau restul echipamentului.

*Blue Squad*¹⁰, plutonul 3, SEAL-commando 7, a sosit înarmată și gata de luptă.

2301 Zulu+3

Hawr al-Hammar, Iraq

*Chief*¹¹ *Machinist Mate* Tom Roselli, primul luptător din

---

¹⁰ Squad – Echipă, grupă.

¹¹ Chief Petty Officer – grad în US Navy (cod NATO – OR-7) echivalent plutonier.

commando care a ajuns pe mal, își puse dispozitivul de comunicații, fixând bine în urechea stângă casca și acoperind-o cu capișonul tricotat. Firul trecea pe la ceafă sub tricoul negru, unde era conectat cu o unitate radio Motorola aflată sub vesta de luptă. Microfonul rămase sub buza inferioară. Apăsă ușor de două ori butonul de emisie. O clipă mai târziu, auzi în cască un *tsk-tsk*, răspunsul comandantului. Radioul funcționa OK.

Excitarea era maximă, ardea în venele lui Roselli ca focul lichid. Era pregătit să lupte și să omoare. Asta era realitatea, misiunea de luptă pentru care fusese intens antrenat în ultimii șapte ani ca Navy SEAL. Mai fusese și înainte în operațiuni de luptă, în timpul Războiului din Golf, dar nu ca aceasta.

Cu mai puțin de o oră mai înainte, Roselli împreună cu alți treisprezece combatanți, duri, gata de luptă, fiecare cărând peste 50 kg de echipament, făcuseră prin întuneric 10 km prin sudul Iraq-ului. Neauziți, ei se parașutaseră prin aerul subțire și rece de deasupra Hawr al-Hammar, o mlaștină mare și întortocheată care înconjură lacul ce se întindea pe vreo 25 km în lungul luncii râului Eufrat, de la An Nasiriya până la unirea Eufratului cu Tigrlul, chiar lângă orașul albasra.

Deschizând parașutele-aripă la 3000 m, planaseră km întregi până la apele tăcute, amerizând în sfârșit, în capătul estic al lacului. De acolo, cei 14 oameni – un pluton SEAL organizat în două secțiuni de câte 7 – și-au continuat marșul către malul sudic.

Roselli era în *Blue Squad*, șase soldați și comandantul de pluton, *Lieutenant*¹² Vincent Cotter. *Gold Squad* – dacă totul mergea conform planului – trebuia să se formeze separat la circa 2 km mai departe, spre vest.

La ora 23.10, grupa era gata de plecare. Echipamentul pentru respirația la mare altitudine și cel de înot erau bine ascunse la marginea apei. Oamenii se dispuseră în dispozitiv de luptă pe două linii (COB)¹³.

Roselli își puse din nou NVG la ochi, îl porni și preluă conducerea marșului.

Se deplasau spre sud, prin nămol și noroi care apoi lăsă loc treptat pământului tare, aproape uscat, mișcarea fiindu-le ascunsă de marea de trestii înalte care se întindea fără sfârșit în întuneric în toate direcțiile. Păstrau între ei un interval de cinci metri. În urma lui

---

¹² Lieutenant – grad în US Navy (cod NATO – OF-2), echivalent *căpitan*.

¹³ CQB – Close Quarters Battle – dispozitiv de luptă în care mici unități angajează inamicul de la mică distanță, cu armamentul ușor din dotare, sau corp-la-corp cu arme albe.

Roselli era *Master Chief*¹⁴ George Mackenzie, un texan înalt, solid, care ducea pe umeri o mitralieră M60 și pistolul mitralieră MP5SD3. Era numărul doi și, în același timp, și navigatorul grupei, verificând mereu busola și GPS-ul pentru a menține drumul corect.

Lieutenant Cotter era numărul trei, iar în urma lui *Electrician s Mate Second Class* Bill Higgins. Pe poziția a cincia, sanitarul grupei, *Hospital Corpsman Second Class* James „Doc” Ellsworth. Subtilitățile Convenției de la Geneva nu însemnau mare lucru pentru o unitate SEAL infiltrată adânc în teritoriul inamic; Doc nu purta niciun însemn cu Crucea roșie, dar era dotat cu un pistol mitralieră HK MP5SD3 ca al lui Roselli, arma lui favorită. După el, ținând de mânerul-cătare o *combo* (carabină M16 prevăzută și cu un aruncător de grenade M203), era *Hull Technician First Class* specialistul în instalații navale și explozivi Juan „Boomer”¹⁵ Garcia. Ultimul din grupă era *Quartermaster First Class*, specialistul navigant Martin „Magic” Brown, un puști de culoare din centrul Chicago-ului, a cărui talent în mânăuirea carabinei Remington

---

¹⁴ Master Chief Petty Officer – grad în US Navy (cod NATO – OR-9), echivalent plutonier-adjutant.

¹⁵ Boomer – e specialist în explozivi; face zgomot mare (în argou/slang).

Model 700 îi câștigase rolul de lunetist.

Fiecare om era un specialist, antrenamentul dezvoltându-le abilitățile naturale. Doi dintre ei purtau NVG-urile tot timpul, în timp ce restul foloseau când era nevoie dispozitivele de ochire pe timp de noapte ale armelor. Schimbau des între ei aceste poziții pentru a evita oboseala ochilor provocată de ochelarii de noapte, doar pozițiile trei (CO)¹⁶ și patru (*commo man*)¹⁷ rămânând neschimbate.

Nu schimbau niciun cuvânt între ei. Comunicarea era limitată la semne cu mâna, atingeri, și rar, la simple *click-clack* prin radio. Încrederea reciprocă și coordonarea în grup era perfectă și fără efort. Acești oameni au muncit, antrenat, trăit împreună luni întregi, încât fiecare putea să simtă poziția și mișcările celorlalți chiar și în întuneric total.

Uneori Roselli avea impresia că le poate ghici și gândurile.

Dar în acest moment, desigur, nu avea nevoie de puteri psihice paranormale pentru a ști ce gândesc ceilalți. Fiecare era absolut concentrat la misiune și la obiectivul

---

¹⁶ CO - Commanding Officer - ofițerul comandant.

¹⁷ Commo man - Operatorul radio.

lor, care acum era la doar zece km spre sud.

0145 Zulu+3

La sud de Hawr al-Hammar, Iraq

Mlaștina se întindea pe mai bine de douăzeci de km între apele negre, nemișcate ale Hawr al-Hammar și anticul oraș albasra spre sud-est. La nordul lacului smârcurile acopereau sute de km² între râurile Tigru și Eufrat, de-a lungul a aproape jumătate din drumul spre Baghdad.

În anii de după Războiul din Golf, totuși, inginerii lui Saddam Hussein au conceput un sistem de canale artificiale și râuri îndiguite în încercarea de a drena întreaga regiune. Râul Qadisiya – săpat în 1993 de 4500 muncitori în numai 45 zile – drena apa din cea mai mare parte a pământurilor mlăștinoase din sudul Iraq-ului în Eufrat, și împreună cu râurile Saddam și Muma-Tuturor-Bătăliilor transformase deja străvechea înfățișare a zonei. Oficial, proiectul era destinat recuperării de noi pământuri pentru agricultură. Era doar pură „coincidență” faptul că mlaștinile din sudul Iraq-ului ofereau de mult timp refugiu šiitilor, dizidenților și

rebelilor.

Pe măsută ce intrușii înaintau spre sud prin tot mai rarele ținuturi mlăștinoase, întâlneau tot mai des semne de locuire. De două ori s-au oprit, apoi au efectuat largi ocoluri pentru a evita niște *sarifas*, locuințe tradiționale din trestii cu intrarea ornată cu perdele-zăbrele. Locuințele și ambarcațiile-canoa, *mashufs*, erau identice cu cele construite pe aceste meleaguri în ultimii 6000 de ani, cel puțin.

Tot de două ori, commando-ul se făcu una cu pământul când patrule iraqiene trecură prin apropiere trosnind prin trestii și chemându-se unii pe alți cu strigăte ascuțite, guturale în arabă. Altă dată, când traversau prin vadul nămolos al unui canal, încremeniră, la fel de nemișcați și invizibili ca și mușchiul ce acoperea buștenii, în timp ce prin apropiere patrula încet o șalupă cu motor, o *Zhuk* de producție sovietică.

În sfârșit, trestile făcură loc smocurilor de iarbă și tufișurilor dese ca peria, la marginea unei zone de sol uscat și nisipos. La marginea mlaștinii, commando-ul se opri încă o dată să se odihnească și să-și curețe armele, mai ales mecanismele de dare a focului și încărcătoarele cu muniție.

O geană de lumină făcea cerul să se lumineze la sud-est, părănd puternică și supărătoare după întunericul tăcut din mlaștină.

Pulsul lui Roselli crescuse pe măsură ce studia această lumină printr-un binoclu puternic. La cinci sute de metri, modernul aeroport Shuaba era construit pe pământ recuperat prin desecarea mlaștinii. Privind de la nivelul solului, Roselli putea să vadă turnul de control și hangarele aeroportului civil. La dreapta erau mai multe clădiri, un turn mai mic și barăcile bazei militare aeriene. Dincolo de aceasta, pe versantul unei coline și abia vizibil prin strălucirea luminilor aeroportului, era un mic orașel, Zabeir.

Chiar în fața turnului de control, prins în fasciculele de lumină ale unei duzini de reflectoare puternice, staționa un avion de transport C-130 Hercules. Foarte vizibil pe marele ampenaj vertical era steagul albastru deschis al Națiunilor Unite.

Roselli începu să respire ușor imediat ce-și coborî ochelarii, dar în același timp focul ce-i ardea în vene deveni parcă mai intens. Commando-ul a ajuns la obiectiv, după ce au fost parașutați într-un lac, apoi s-au târât kilometri întregi prin mlaștină printr-un teritoriu controlat

de iraqieni, și au făcut-o neobservați. Dar, abia acum, era gata să înceapă adevărata distracție.

0210 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Lieutenant Vincent Cotter privea prin binoclu avionul Națiunilor Unite, căutând atent santinelele care știa că trebuie să fie acolo. Rampa din spate, ca și ușile pentru marfă erau închise, dar o autoscară ca pentru avioanele civile era dispusă la ușa din față. Intraseră trupele iraqiene în avion? Mai erau ostaticii la bord? Nu se putea răspunde la aceste întrebări de aici.

Plutonul trei se informase amănunțit asupra situației ieri după-amiază la Dahran, iar Cotter studiasse fotografiile aeroportului Shuaba luate de pe orbită de satelit și de la mare altitudine de un avion de recunoaștere Aurora aparținând Air Force.

Amândouă sursele arătau că *Herky Bird*¹⁸ era bine păzit. Conform ultimei comunicări radio a echipajului UN, în urmă cu vreo opt ore, trupele iraqiene încă respectau statutul suveran de extrateritorialitate al avionului și nu

---

¹⁸ Herky Bird - poreclă dată avionului C-130 Hercules.

urcaseră la bord. Dar, se gândi Cotter, situația se putuse schimba ușor în ultimele câteva ore. Commando-ul SEAL trebuia să acționeze cu atenție, pornind de la presupunerea că trupele iraqiene erau deja la bord. Cât despre inspectorii ONU, dacă mai erau în avion, numai o privire mai de aproape putea da un răspuns.

Criza se declanșase ieri la 0930, când C-130 decolase de pe aeroportul Al-Muthana din Baghdad spre Shuaba în vederea unei inspecții neprogramate pentru descoperirea armelor chimice și biologice depozitate lângă albasra. Pontul care a determinat inspectorii ONU să vină în acest oraș vechi de 1400 ani provenea dintr-o sursă sigură; inginerii germani care ajutaseră la construirea instalației cu zece ani mai înainte prezentaseră planuri și fotografii. Instalațiile de la albasra au fost folosite aproape cu siguranță la producerea și stocarea agenților CB (chimici & biologici), iar prezența unei pardoseli de beton neobișnuit de groase sub o parte a fabricii a sugerat că ar putea fi legată de programul nuclear al Iraq-ului.

Sosind pe neașteptate la Shuaba, douăzeci de km est de albasra, cincisprezece inspectori ONU și-au descărcat Land-Rover-ele și au descins la instalațiile suspectate, construite la jumătatea drumului dintre albasra și

aeroportul Shuaba și deghizate ca o fabricuță de mașini unelte.

Acolo, inspectorii au trecut de santinelele iraqiene dezorientate sechestrând un număr de dosare și alte dovezi fizice, apoi au plecat cu ele spre aeroport.

Tocmai încărcau documentele la bordul avionului când, trupe iraqiene - recunoscuți ca membri ai Gărzii Republicane¹⁹ - au sosit, cerând înapoierea documentelor secrete. Când comandantul suedez al echipei ONU a refuzat, situația s-a blocat.

Iraqienii au interzis decolarea avionului Hercules, până când documentele confiscate nu sunt returnate.

Blocaje similare s-au întâmplat și mai înainte, la începutul Războiului din Golf din '91. Toate însă, au fost rezolvate pașnic. Totuși, de data aceasta, situația era mai urgentă și mai periculoasă. Consiliul Militar iraqian - considerând incidentul ca fiind o grosolană violare a suveranității naționale - amenința să distrugă avionul decât să-i permită să părăsească țara.

Ca circumstanță agravantă a situației, unul dintre inspectorii ONU de la bord era american, un coordonator

---

¹⁹ Garda Republicană - trupe de elită ale Armatei iraqiene aflate sub comanda directă a lui Saddam Hussein.

CIA²⁰ pe nume Arkin; Compania²¹ îl voia pe Arkin plecat din Iraq, și prezent la Langley pentru lămuriri urgente.

Din tonele de ordine operaționale primite, Cotter ghici că Agenția a dat peste ceva al dracu de important în albasra.

SEAL 7 a fost numită de Pentagon să execute misiunea, cu numele de cod Operațiunea *Blue Sky*, o infiltrare sub acoperire în Iraq pentru salvarea ostaticilor.

Cotter întoarse binoclul către est, unde două autobuze vechi, ruginite fuseseră parcate de-a curmezișul pistei, blocând efectiv decolarea. Alte jeep-uri erau și ele parcate alături, și *Lieutenant* SEAL putea vedea scânteierea unor țigări aprinse. Le simțea și mirosul. Când vântul bate pe direcție, este posibil să detectezi mirosul unei țigări chiar și de la trei km; acestea aveau tutun tare și iute. Se gândi că erau fie turcești, fie rusești.

— Pot să dobor cei patru *ostili* de la baraj, *Schipper*²², șopti Martin Brown lângă el. Brown avea carabina Remington Model 700 pregătită, cu un vizor de noapte AN/PUS-4 gata montat.

---

²⁰ Central Intelligence Agency – Agenția Centrală de Informații.

²¹ Compania – denumire argotică pentru CIA.

²² Skipper comandantul unui vas, al unei echipe, grupe.

— Stai să mai arunc o privire, Magic. Ochelarii de noapte ai lui Cotter distingeau siluetele umane până la cea 150 m. Luă carabina lui Brown și, privind prin vizor, reuși să vadă până la peste 400 m.

Yeah... erau acolo. Demascați de strălucirea verde-gri, patru soldați iraqieni tolăniți în vehicule, fumau, discutau, dar nu păreau alarmați.

Reorientând vizorul carabinei către C-130, mai văzu doi soldați stând pe treptele scării avionului. Continuă să numere: trei se odihneau stând jos sub avion, și un altul sus pe rampa turnului de control. Zece în total... cu siguranță însă că mai erau și alții, probabil în clădirea terminalului, în hangare, sau în cele trei camioane militare parcate lângă intrarea turnului de control.

Înapoie carabina lui Brown, apoi își verifică ceasul, acoperind cu grijă lumina cifrelor. Ora 0215. Era aproape timpul să înceapă.

Vincent Xavier Cotter, rezervat, taciturn, fiul cel mare al unei familii catolice, nu părea a fi un războinic. În timpul liceului dorea să ajungă preot, dar după moartea tatălui său, abandonă ideea, trebuind să muncească pentru a-și întreține mama și cei doi frați mai mici. În cele

din urmă obținut diploma G.E.D.²³ Și se înrolă în Navy, socotind că va putea trimite mai mulți bani acasă, de vreme ce guvernul îi asigură casa și masa.

Viața din Navy i se potrivea. Patru ani mai târziu, ca mecanic clasa a II-a, se reînrolă pentru încă șase ani, intrând în același timp în școala BUD/SEAL de la Coronado, California.

Nu prea era sigur de ce se oferise voluntar pentru antrenamentele BUD/S²⁴, gândindu-se doar că probabil vrea să-și dovedească ceva lui însuși, o provocare pentru minte și trup. Antrenamentul SEAL a fost desigur o provocare, un coșmar de noroi, epuizare, umilire și muncă istovitoare, dincolo de tot ce s-ar putea imagina vreodată, un curs-iad conceput pentru a elimina pe cei care nu sunt de-a dreptul perfecți din punct de vedere fizic și mental.

Încă mai visa acel clopot blestemat.

Fusese montat la un capăt al terenului de antrenament, „polizorul”, așa cum era bine cunoscut de echipele de recruți care-și executau acolo exercițiile. Orice cursant

²³ G.E.D. - General Educational Development (General Education Diploma, General Equivalency Diploma, Graduate Equivalency Degree) este o diplomă de absolvire a liceului. Uzual i se spune „Good Enough Diploma” - diploma suficientă.

²⁴ Basic Underwater Demolition/SEAL - este un antrenament special de 6 luni la Centrul Naval din Coronado, California.

BUD/S care voia să abandoneze, putea să o facă la orice oră din zi sau noapte, făcând doar să bată clopotul de trei ori. În timpul perioadei de zile lipsite de somn, dar pline de antrenamente fizice extreme, numite oficial săptămâna Motivațională - dar pe care stagiarii au numit-o întotdeauna săptămâna Iadului - doi recruți BUD/S erau desemnați să care clopotul peste tot unde mergeau echipele. Voiau să-l facă să sune! Oh, cum ar fi vrut să-l facă să sune! Au fost momente când Cotter și-a dorit atât de intens un duș și niște haine curate și un somn lung de opt ore, neîntrerupt, încât ar fi făcut orice, orice ca să le obțină.

Cu excepția abandonului. A rămas și a absolvit cursul - doar unul din doisprezece, dintr-un efectiv inițial de șaizeci. După o obișnuită perioadă de verificare, a câștigat în sfârșit râvnitul „Budweiser”, (insigna vultur / trident / pistol-cu-cremene), emblema SEAL, purtată cu mândrie în stânga pieptului.

Anul următor a servit în SEAL - Commando 2, staționată la Little Creek, Virginia, și a participat la raidurile asupra instalațiilor petroliere iraniene, în timpul așa-zisului „Război al petrolierelor” din anii '80. În 1986 s-a calificat pentru NESEP, un program educațional al

Marinei prin care a efectuat cei patru ani de colegiu și zece săptămâni de cursuri la școala de ofițeri (în vara dinaintea anului terminal). După BUD/S, colegiul i s-a părut o vacanță, iar obligațiile de la OCS – „Găinaș”²⁵, în Providence, Rhode Island, au fost un veritabil lux. A reușit chiar să găsească timp să se însoare și să facă un copil, o fată. Absolvent *Ensign*²⁶ în 1990, a fost imediat realocat unităților-commando, servind cu SEAL 4 în războiul din Golf, apoi preluând comanda plutonului 3 din nou formată SEAL Commando 7.

Își verifică ceasul din nou. Ora 0230. Era timpul.

Acționează radioul, vorbind încet în microfonul lipit de buze.

— *Gold, sunt Blue. Autentificare Sierra Tango 5.*

— *Blue, Gold* – auzi în cască; vocea era a *Lieutenant j.g.*²⁷ Ed Dewitt, 2-IC²⁸ – Recepționat. Autentificare *Foxtrot 3 – 9. Lockpick.*

---

²⁵ OCS – joc de cuvinte între acronime: Officer Candidate School – Organized Chicken Shit.

²⁶ Ensign – grad militar în US Navy (con NATO – OF-1), echivalent *aspirant*.

²⁷ Lieutenant j.g. – (junior grade) grad în US Navy, mai mic decât *Lieutenant*, dar superior *Ensign*.

²⁸ 2-IC – Second in Command – adjunctul comandantului.

Echipa lui Dewitt era pe poziție și gata să acționeze.

— Am înțeles, *Gold*. Așteaptă.

Alunecând ușor prin întuneric, ajunse la Higgins care tocmai pusese în funcțiune un mic radio-satelit, și îl cuplă cu un codicator KY-57. Antena, o umbrelă pliabilă de numai 30 cm diametru, a fost deja montată și aliniată cu satelitul MILSTAR aflat la 36.000 km deasupra Ecuatorului.

— Deci, *Lieutenant...?* întrebă încet Higgins. Îi dăm drumu?

— Așa ar trebui. Doar dacă Washington-ul nu hotărăște altceva.

Luă microfonul în mână.

— *Fairyland, Fairyland - apelă în șoaptă. Aici Blue Water.*

— *Blue Water, Fairyland* - auzi în cască după un moment de întârziere. Te auzim.

— *Fairyland, Blue Water. Lockpick. Repet, Lockpick.*

— *Blue Water, confirm Lockpick. Cold Steel. Repet, Cold Steel.*

Adrenalina se revărsă în venele lui Cotter. Misiunea continua!

— *Recepționat, Fairyland. Cold Steel. Blue Water*

terminat.

Cotter puse aparatul în rucksack, privindu-l în ochi pe Higgins.

— Îi dăm drumu'!

Higgins – zis și „profesor Higgins”²⁹ pentru pasiunea lui pentru cărți – răspunse cu un zâmbet de ucigaș maniac, dinții sclipindu-i pe fața camuflată cu negru, ieșită parcă dintr-un coșmar.

1835 Zulu-5

Joint Special Operations Command Center³⁰

Pentagon

În timpul primelor ore ale campaniei *Desert Storm*, un spion iraqian mai atent ar fi putut trage concluzia că se întâmplă ceva deosebit, după numărul mare de pizza livrate atât la Casa Albă cât și la Pentagon. Adevărat sau nu, în această noapte câteva cutii erau deschise pe masă, lăsând să se vadă câte o pizza pe jumătate mâncată. Cei din cameră, totuși, acordau mai puțină atenție cinei, decât

---

²⁹ Profesor Higgins – personaj din „Pygmalion” (My Fair Lady - în varianta ecranizată) de George Bernard Shaw.

³⁰ JSOCS – Centrul de Comandă Reunit al Operațiunilor Speciale.

marelui monitor Tv de pe consolă. Uniformele arătau că sunt prezente diverse servicii din Army, Navy, Air Force, amestecate cu civili ce includeau ofițeri de legătură cu CIA și un subsecretar de stat de la Ministerul Apărării.

*Captain*³¹ Phillip Thomas Coburn se simțea oarecum depășit între atâția oficiali în costume civile și ofițeri superiori galonați la greu, dar... până la urmă, era un SEAL, iar ceea ce se desfășura pe ecran era o operațiune SEAL. Veteran, cu 25 ani de serviciu militar, începuse cu SEAL 2 în Vietnam. Acum era comandant al SEAL 7, o unitate de elită ultrasecretă, organizată în 4 plutoane a câte 40 luptători fiecare.

Luminile din încăpere erau stinse, fețele celor prezenți fiind luminate doar de fosforescența stranie a monitorului. Se auzea murmurul a numeroase voci: comentariile piloților și ale SEAL ce vorbeau între ei prin radiourile tactice. Operațiunea *Blue Sky* era foarte complexă, implicând mult mai multe resurse, nu doar Plutonul SEAL aflat acum în acțiune.

Ce se vedea acum pe ecran era o imagine aeriană a aeroportului; un gigant avion cvadrimotor, văzut direct de deasupra lui, staționat pe pistă, era perfect vizibil. Niște

---

³¹ Captain – grad în US Navy (cod NATO OF-5), echivalent *colonel*.

puncte luminoase mișcătoare păreau, prin comparație, niște furnici.

Privind ecranul, Coburn simți un fior. Aceia erau oamenii lui ce se mișcau ca niște umbre pe monitor. Dumnezeu, cât ar fi vrut să fie cu ei!

— Te simți bătrân, Phil? murmură o șoaptă lângă el.

— Bagă-ți-o, Paul! șopti la rândul său, iar celălalt rânji în întuneric.

Captain Paul Mason era singurul prieten al lui Coburn în acea încăpere, tot un veteran al commando-urilor din N-am³². O rană căpătată în urmă cu doisprezece ani la un salt cu parașuta, îl scosese din statutul de combatant, dar continua să se considere un membru SEAL. Odată ce ai fost unul dintre ei, rămâi cu ei, indiferent ce trebuie să faci în prezent. Acum Mason *staff officer*³³ în cadrul SEAL, ocupându-se de reprezentarea acestora la USSOCOM – Comanda Operațiunilor Speciale – care dirija toate unitățile SPECWAR, incluzând Forțele Speciale ale Armatei, Forțele Delta și SEAL.

Experiența de luptă comună îi împrietenise pe cei doi.

---

³² Nam – Vietnam.

³³ Staff officer – categorie de ofițeri necombatanți aflați pe funcții în care filtrează/dirijează informațiile între nivelele de comandă și cele de execuție ale sistemului ierarhic.

Mason nu mai era un SEAL activ, în timp ce Coburn deși își menținuse calificarea cu un impetuos regim zilnic de alergări, exerciții, antrenamente, ajunsese blocat într-un birou. Ultima lui participare la o misiune fusese în Grenada, și la vârsta de cincizeci de ani își simțea ceasul biologic.

„La dracu’!”, gândi, uitându-se la monitor. „Ar trebui să fiu acolo, nu să dădăcesc o gașcă de *costume și galoane*³⁴ în subsolul de la *Fort Fumble*³⁵!”

— Eu tot nu pricep ce văd! se plânse un amiral.

Se numea Thomas Bainbridge și era comandantul NAVSPECWARGRU-2, (SEAL-Coasta de Est, cu Cartierul General la Little-Creek).

— Imagini termice în timp real, *Admiral*³⁶.

Mason continuă cu voce scăzută:

— Computerul îmbunătățește și corectează imaginea pentru a o face statică și sub același unghi. Chiar acum avionul Aurora se rotește deasupra zonei Shuaba la 30.000 în altitudine... atât de sus nu poate fi văzut de la

---

³⁴ Civili și militari.

³⁵ Fortul Neîndemânaticilor – în jargon – Pentagonul.

³⁶ Rear Admiral (lower half) – grad militar în US Navy (cod NATO – OF-6), cel mai mic dintre cele cinci trepte ale gradului de *Admiral*; echivalent *contraamiral*.

sol nici în timpul zilei, și cu atât mai puțin în mijlocul nopții. Senzorii în infraroșu sunt incredibil de sensibili. Ceea ce vedeți este căldura corpurilor luptătorilor SEAL în timp ce execută atacul. Tipul acesta solitar din Turnul de Control este probabil un soldat iraqian. Aceste străluciri albe par a fi motoare calde. Probabil două jeep-uri au parcat acolo în ultimul timp. Și... se pare că mai sunt încă patru gărzi în jeep-uri.

— Într-acolo se îndreaptă - zise un general din Air Force, arătând spre partea stângă a ecranului. Poți să faci un zoom pe zona asta?

Un operator tastă câteva comenzi și imaginea de pe monitor se schimbă, focalizându-se pe patru fantomatice forme ce se mișcau rapid, în salturi scurte, peste fondul albastru întunecat al solului ce contrasta cu verdele unui grup de clădiri. Trei alte forme rămăseseră pe loc în spate. La o privire atentă, una dintre ele părea să fie un om aflat sus pe un mic dâmb, ce ținea în mâini un obiect lung și întunecat. Desigur, lunetistul echipei.

— Detaliile sunt absolut uimitoare - remarcă un *colonel*.

— Bine ați venit în secolul XXI, *Colonel*, spuse unul dintre costume, un ofițer de legătură CIA. Luă o felie de

pizza cu pepperoni și unii dintre ceilalți chicotiră.

Coburn nu spunea nimic, dar continua să urmărească acțiunea tăcută a oamenilor săi pe ecran. Comentariile stupide despre acțiunile de luptă îl deranjau, dar, ca prieten al celor din echipa de pe teren, își repetă sieși: „*Când un găozar mănâncă rahat, nu-l băga în seamă!*”

Ca și cum i-ar fi ghicit gândurile, Mason îi făcu cu ochiul.

Coburn își ridică ochii spre tavan, apoi se aplecă spre monitor.

— Putem să avem o imagine mai largă, vă rog? ceru în șoaptă.

Imaginea sub unghi îngust cerută mai înainte arăta doar o singură echipă alergând în fața avionului; dar pe teren era un întreg pluton, 40 de oameni, iar el voia să aibă o imagine de ansamblu, nu doar o părticică.

Operatorul tastă comenzile adecvate, și C-130, mare cât tot ecranul, se micșoră la dimensiunile unei jucării aflată lângă un mic grup de clădiri.

Conform planului, două echipe SEAL s-au apropiat de obiectiv separat. *Gold Squad* trebuia să neutralizeze gărzile blocajului de pe pistă și din Turnul de Control;

Blue Squad trebuia să doboare gărzile din jurul avionului și de la bordul acestuia.

Coburn putea vedea doar umbrele termice în mișcare, ale celor două grupuri SEAL cum se desfășurau peste câmpul de zbor. Doi oameni se târau către iraqienii de la barajul de pe pistă. Ceilalți ocupau poziții în jurul avionului.

— *Fairyland, Tally 3* - se auzi în difuzoarele din încăpere. *Hot Iron*, repet, *Hot Iron*.

General Bradley, ofițer de Aviație, ridică capul, auzind transmisia, redirectionată printr-un alt avion AWACS aflat în zbor undeva deasupra Nordului Arabiei Saudite.

— Aha! E *Tally 3*! Începem!

Tally 3 era o pereche de avioane de vânătoare *stealth*³⁷ F-117 ce se roteau la sud de albasra. Când au fost informate că SEAL erau gata de atac, avioanele negre, virară spre nord apropiindu-se de obiectiv. Ținta lor era bunker-ul de comandă al unei baterii de rachete SAM³⁸ iraqiene de pe dealurile de dincolo de orașul Zabeir. Când bunker-ul va sări în aer, plutonul SEAL va lansa atacul.

Tensiunea din încăpere creștea, devenind sufocantă.

---

³⁷ Stealth - nedetectabile (invizibile) de radar.

³⁸ SAM - Surface-to-Air Missile (rachete sol-aer).

Chiar și aici, în camera întunecoasă, aflată la mii de km de locul unde acțiunea avea loc, Coburn simțea vechile-i reflexe de bătrân luptător redeșteptându-se. Simțurile i se ascuțeau; i se părea că poate să simtă nu numai mirosul de pizza, dar și respirația și sudoarea și aftershave-ul fiecărui om prezent în cameră. Putea să audă zumzăitul computerelor, șuieratul aerului condiționat, agitația din vocile anonime de la radio ale echipajului AWACS anunțând ora și confirmând că *Cowboy 1,2 și 3* sunt toți în aer.

Voia cu disperare să fie iar pe câmpul de luptă, cu Plutonul 3.

— Dom le... - zise unu rânjind - așa se duce lupta în război!

Cumva, Coburn reuși să reziste tentației de a-i îndesa pizza pe gât individului, cu un pumn zdravăn.

0236 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

— Îl ai în vizor?

— E ca și mort, Schipper. Doar că nu o știe încă.

Brown se lungi lângă Cotter, cu Remington-ul sprijinit

pe mâna stângă, nemișcat, cu ochiul drept lipit de apărătoarea de cauciuc de la ocularul lunetei de noapte pentru a evita formarea unei pete de lumină pe față.

— Dă ordin și l-am ras!

Cotter își verifică din nou ceasul. *Tally 3* ar trebui să-și facă simțită prezența în orice moment. Invizibil pe radar, pe neauzite ca moartea, un F-117 lansase deja o bombă inteligentă Paveway-11 în greutate de 1 t ce plana ghidată de raza laser drept spre ușa bunker-ului SAM.

Un flash galben luminează cerul la sud-est, uimitor, absolut silențios, pe măsură ce se transforma într-o minge de foc ce se ridica de pe colinele de dincolo de Zabeir. Cotter se uita prin binoclu la soldații iraqieni de lângă C-130. Acum toți erau în picioare, uitându-se la foc cu gurile căscate.

— *Knock, knock* - făcu Higgins - apel de la Avon.

Apoi tunetul exploziei bombei coborî dinspre dealuri, și Cotter puse mâna pe umărul lui Brown.

— Foc!

Carabina lunetistului icni, click-ul fiind înghițit de zgomotul îndepărtat ca al unei cascade al exploziei. Pe rampa turnului de control santinela iraqiană se poticni pe spate, scăpă arma, apoi căzu rămânând nemișcat. Brown deja ochise alte ținte, gărzile din fața avionului, care se

uitau la explozie vorbind între ei. Trase din nou, și un iraqian, cu triunghiul roșu al Gărzilor Republicane vizibil pe veston, muri cu mâinile pe șolduri. Înainte ca vreunul dintre camarazii lui să reacționeze, patru forme întunecate, voluminoase, cu echipament neobișnuit, cu fețele pictate în negru, cagule pe cap, cu ochi sclipitori de insecte monstruoase – ochelarii de vedere noaptea – apărură dintre umbrele nopții deschizând focul.

Brown schimbă țintele din nou, una după alta, începând să lovească reflectoarele ce înconjurau avionul.

0237 Zulu+3

Pista aeroportului Shuaba, Iraq

În filmele de la Hollywood se susține că niciun amortizor de sunet pentru arme nu este complet silențios. Pistoalele mitralieră MP5SD3 ale celor din SEAL se auzeau ca o tuse înăbușită când trăgeau. Roselli trimise două rafale scurte într-un soldat iraqian de la o distanță de 50 m aruncându-l pe spate ca o păpușă dezarticulată.

Pe flancuri Doc Ellsworth și Mac Mackenzie traseră în același timp cu Roselli, doborându-i pe ultimii trei iraqieni în mai puțin de o secundă.

Boomer Garcia le acoperea spatele gata să tragă cu combo M-16/M203 în timp ce controla întunericul din jurul lui C-130.

Roselli alergă spre Hercules, simțindu-se vulnerabil. Clădirea terminalului dincolo de avion, ferestrele înclinate ale turnului de control, întunecate, erau amenințătoare.

Se îndreaptă sub aripa lui C-130, și trase o rafală în spinarea unui iraqian întins pe jos. În apropiere, Doc se asigura și el trăgând în altul.

În timpul planificării misiunii, au fost niște discuții referitoare la faptul dacă trebuie sau nu să ia prizonieri, în special în această fază a operațiunii când ceva informații dacă iraqienii erau deja la bord sau nu, ar fi fost al dracu de utile. În final se hotărâse că nu era timp pentru interogatorii și verificarea informațiilor primite. Mai bine doar poc-și-gata, bazându-se pe viteză și surpriză pentru a-i neutraliza pe băieții răi ce așteptau la bordul lui Herk.

Cât despre luarea de prizonieri, ei bine... Împușcarea prizonierilor de război (POW)³⁹ era o violare directă a Convenției de la Geneva. Ordinele primite de plutonul 3

---

³⁹ POW – Prisoner of war – prizonier de război.

prevedeau ca prizonierii să fie tratați „conform SOP”⁴⁰, fiecare înțelegând că nu va fi niciun prizonier.

— *Clear*⁴¹! – anunță Ellsworth de pe partea cealaltă a avionului.

— *Clear*! – confirmă și Mackenzie de la picioarele scării de îmbarcare.

Corpul unui iraqian era căzut pe spate, cu brațul drept peste piept într-o poziție incomodă. În timp ce Roselli se apropia, brațul alunecă fără vlagă pe tarmac⁴². Instinctiv, îi trase o rafală în piept.

— *Clear*!

— *Alfa, Bravo* – comunică Mackenzie prin radio – Faza 1, *Clear*. Cinci *tango*, cinci morți. Trecem la Faza 2.

Tango era codul SEAL pentru teroriști. Roselli știa că acești iraqieni nu fuseseră teroriști. Fuseseră doar niște soldați, făcând ceea ce li se ordonase să facă.

Din nefericire pentru ei, același lucru se putea spune despre SEAL-Commando 7, Plutonul 3. Iar SEAL erau foarte buni în ceea ce făceau, mai mult, o făceau cu o

---

⁴⁰ SOP – Standard Operating Procedure – procedura standard /regulamentară.

⁴¹ Clear – Liber, zonă securizată.

⁴² Tarmac – suprafața pistei de decolare.

naturaletę și o precizie nemaiîntâlnită.

— Mișcă-te, Razor⁴³! zise Mackenzie, folosind numele din echipă al lui Roselli. Sus scara! *Go! Go! Go!*

— Ok, Big Mac. Introduse un încărcător plin în pistolul-mitralieră, apoi se repezi spre scara de pe laterala avionului. Era întuneric - reflectoarele din jurul lui C-130 erau terminate datorită „amabilității” lui Magic Brown - dar își ridică de pe ochi NVG-ul, ca să nu-i fie obturată vederea periferică absolut necesară în luptă. Fu aproape să cadă dând peste corpul unui iraqian lungit pe scări, dar se redresă și continuă să urce, urmat de Doc și Mac, sub supravegherea lui Boomer aflat la baza scării cu al său lansator de grenade 203, gata de tragere. Ușa de acces a echipajului în avion era închisă, dar Roselli avea cheia-T necesară.

Împinse ușa masivă, apoi așteptă să vadă dacă cineva reacționează cu foc de armă asupra sa, după care pătrunse în interior.

La bordul lui C-130 ușa aceasta dă într-un lung coridor de acces ce traversează întreg avionul. Deci, spre dreapta pasajul duce până în marea cală; la stânga, spre înainte câțiva pași, apoi cotește brusc la dreapta și sunt câteva

---

⁴³ Razor - lamă, brici.

trepte până la cabina de pilotaj.

Roselli se întoarse spre dreapta și merse drept înainte cu automatul MP5 pregătit, până ajunsese în cală.

În urma lui, Mac o luase la stânga pentru a asigura cabina de pilotaj. Doc îl urmase pe Roselli ajutându-l să asigure cala.

Cala era luminată doar de două mici becuri-lumini de veghe, aflate în partea de sus a bordului din dreapta. La lumina lor slabă, Roselli putea vedea câțiva oameni dezorientați, unii deja în picioare, alții abia ridicându-se din sacii de dormit întinși pe jos. Unii purtau haine civile, alții echipament militar, dar toți aveau pe braț banderola albastră a ONU.

Erau și două Land Rover chiar în fața rampei de descărcare, pline vârf cu cutii de carton.

Orele de practică ale echipelor SEAL în casele-machetă îl antrenaseră pe Roselli să cerceteze o încăpere într-o clipită, dându-și seama instantaneu care sunt băieții răi și cei buni. Niciunul din această grămadă nu avea vreo armă, deși unii purtau tocuri de pistol. Niciunul nu avea aerul că acționează după un plan prestabilit. Toți erau înspăimântați, confuzi, și destul de amețiți.

— Ce dracu se-ntâmplă? strigă careva în engleză. Se

mai auzi o voce agitată în franceză, apoi alta probabil în suedeză.

— Toată lumea, CULCAT! - urlă Roselli, sperând că tonul vocii sale va fi clar și pentru cei ce nu vorbeau engleza.

— Suntem Forțele Speciale Americane! Toată lumea, CULCAT!

Un tip solid, blond purtând uniformă și beretă albastră se apropie, cu mâinile ridicate.

— Sunteți... americani?

— Vă rog să vă așezați, domnule - replică Roselli aspru, cu automatul neclintit. Nu vreau să fiu nevoit să vă împușc. ACUM!

Omul se execută imediat, strigând și către ceilalți un ordin să se conformeze. În câteva clipe toți erau lungiți pe podea. C-130 era sub control.

Inspectorii ONU se uitau îngroziți la Ellsworth care se mișca pășind peste ei pentru a cerceta și restul calei. Roselli le înțelegea reacția.

Echipamentul negru de luptă, vestele antiglonț cu buzunare, încărcate cu grenade, magazii de cartușe, pumnal, radio; fețele camuflate cu negru din care doar ochii și dinții se vedeau; armele și NVG-urile de pe frunte,

toate la un loc alcătuiau o imagine terifiantă, de coșmar.

În timp ce Ellsworth ținea arma spre ocupanții avionului, Roselli îi număra rapid. Erau cei cincisprezece inspectorii ONU, plus patru membri ai echipajului. Nouăsprezece din nouăsprezece, și niciun suspect ostil ascuns printre ostatici.

— A urcat vreun iraqian la bord? întrebă Roselli pe inspectorul șef.

— N-nu, d-le! Ne-au dat ultimatum până în zori să predăm documentele.

— Se pare că noi am venit chiar la timp - spuse Ellsworth, arătându-și dinții foarte albi în contrast cu fața vopsită în negru.

— Cala, *Clear!* Roselli anunță prin radio: *Hotels secure!* *Hotels* însemna ostateci. Dacă ar fi fost băieți răi la bord, cei din SEAL le-ar fi legat mâinile și i-ar fi „securizat” unul câte unul, dar acest lucru nu mai era necesar acum.

O secundă mai târziu apărură Mackenzie.

— Cabina de pilotaj, *Clear!* Treabă simplă!

Apăsă butonul de transmisie al stației Motorola:

— *Alfa, Bravo!* apelă. Faza 2, *Clear!* Negativ *tangos*.
Avem pachetul. Nicio avarie!

0239 Zulu+3

Pista aeroportului Shuaba, Iraq

— Avem pachetul. Nicio avarie!

Cotter auzi aceste vorbe atât de așteptate și lăsa să-i scape un oftat de ușurare. Fraza-cod însemna că toți cei din ONU erau în siguranță, prima parte a misiunii îndeplinită cu succes.

Mai rămânea doar retragerea.

— *Alfa, aici Charlie!*

Era Nicholson, unul dintre cei doi oameni ai grupului *Gold* trimiși să doboare gărzile de la barajul de pe pistă.

— *Clear! Patru tango doborâți!*

Mai rămăsese doar o secțiune a commando-ului care nu raportase încă. Delta, formată din restul grupului *Gold* - Dewitt, Wilson, Fernandez, Holt, și Kosciuszko - avea sarcina descurajantă de a curăța terminalul aeroportului și Turnul de Control care privea amenințător spre avionul Hercules, ca un paznic din turnul închisorii.

— *Delta, aici Alfa. Raportează!*

În loc de răspuns, se auziră doar un șir de click-uri, ce aducea la cunoștință că erau cam ocupați momentan.

0242 Zulu+3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Charles „Chucker”⁴⁴ Wilson se propti de o parte a ușii, iar *Chief*⁴⁵ Kosciuszko de cealaltă. Acesta era cel mai periculos moment al acțiunii de curățare a unei clădiri, trecerea printr-o ușă închisă fără a avea habar ce te așteaptă dincolo.

Aruncarea unei grenade înăuntru era tehnica preferată de curățare a unei camere, dar până acum asaltul fusese dus în liniște perfectă, și cu cât commando-ul SEAL își lăsa vecinii să doarmă, cu atât mai bine.

Deci, Kosciuszko dădu din cap către Chucker, iar acesta îi răspunse la fel. Kos făcu un pas înapoi, lovi ușa în mijloc unde era mai subțire și zdrobind-o, o deschise. În același timp, calm, Wilson năvăli în cameră cu HK-ul ținut strâns, sus, gata de tragere.

Nimic. Câteva paturi, unul arătând ca și cum s-a dormit

---

⁴⁴ Chucker – *Chuck* este diminutivul uzual pentru Charles. *Chucker* (în slang, printre altele) este unul care aruncă în aer orice, fără să aibă habar de ce.

⁴⁵ Chief – termen care intră în denumirea gradelor echivalente cu plutonier.

în el de curând.

Niciunul nu purta NVG-ul. Acestea erau amplificatoare de imagine, având totuși nevoie de ceva lumină ambientală pentru a funcționa. S-a decis înainte de a pleca în misiune că ochelarii de infraroșii, care „vedeau” căldura și nu lumina vizibilă, erau prea grei pentru a fi cărați un drum atât de lung, oricât ar fi meritat ei. În schimb, amândoi aveau montate sub cilindrul gros al amortizorului de sunet de la MP5SD3 câte o lanternă mică dar puternică. Aceasta putea fi folosită atât pentru cercetarea unei camere întunecoase, cât și ca dispozitiv de orbire (quick-and-dirty aim-assist device) într-un schimb de focuri de aproape.

Chucker rămase pe vine lângă ușă cu HK-ul gata de tragere, în timp ce Kos se rotea prin cameră cercetând. Se mișcau rapid și în tăcere.

— *Clea A* spuse Kosciuszko și s-au retras din cameră. Chucker observă o ușă închisă și încercă mânerul. Încuiat. Propti umărul și încuietoarea ieftină cedă imediat. Înăuntru era o harababură de mop-uri, cutii, un cărucior metalic și maldăre de cârpe.

— Chucker! auzi din radio. Mișcă-te! Mișcă-te!

Kos părea îngrijorat. Timpul pentru cercetare era

foarte scurt.

— Vin!

— Kos, aici Rattler. - Țsta era Fernandez - Suntem la Controlul Traficului. Negativ. Negativ. Nu sunt inamici.

— Recepționat, - spuse Kos, stând încă în ușa sfărâmată. Extragere. 2-IC, sunt Kos. Terminalul *Clear*. *Dry hump!*

— Recepționat - confirmă comandantul grupului, Lieutenant Dewitt. Mișcați-vă, Kos!

— Venim!

0245 Zulu+3

Pista aeroportului Shuaba, Iraq

— *Alfa, Delta!* Vocea lui Dewitt era pe canalul tactic. *Clear! Dry hump!*

Adică nu au găsit gărzi în interiorul terminalului. Cotter cerceta terenul cu binoclul, îngrijorat. Fuseseră acolo doar zece gărzi de la început? Ca să păzească avionul UN Herky Bird și încărcătura de informații confiscate? La dracu'! Sigur trebuiau să fie mai mulți, mult mai mulți. Chiar dacă nu auziseră tăcutul asalt ucigaș al commandoului SEAL, ar fi trebuit să reacționeze până acum la

explozia de la Zabeir.

Unde dracu erau?

— Vezi vreo mișcare pe-acolo? îl întrebă pe Brown.

— Negativ, *Schipper*. Ni ic, decât ai noștri.

— Stai cu ochiu mare. Dă-mi legătura prin satelit, profesore.

Higgins îi pasă radioul.

— *Sky Trapper, Sky Trapper - apelă. Aici Blue Water.*

— *Blue Water, Sky Trapper* - auzi în cască după un moment.

Sky Trapper era un avion AWACS al Arabiei Saudite, operat, cel puțin în noaptea asta, de Aviația americană. Avionul zbura deasupra nordului Arabiei Saudite, servind drept centru de comandă pentru acțiune îndepărtată a operației *Blue Sky*.

— *Sky Trapper, Blue Water. Cold Steel*, autentificare *Charlie India 2 - 3*. Avem pachetul intact, repet, avem pachetul intact. Suntem gata pentru livrare. Spune-le lui *Cowboy* și *Shotgun* să-și miște fundurile rapid!

— Ha!... recepționat. Stai pe fază, *Shotgun* ar trebui să fie peste tine în orice moment. *Cowboy* e pe cal. ETA⁴⁶ șase minute.

---

⁴⁶ ETA - Estimated Time of Arrival - timpul estimat până la sosire.

— Recepționat, *Sky Trapper*. Așteptăm. *Blue Water* terminat.

Dându-i înapoi radioul lui Higgins, Cotter ascultă întinericul. Da... acum auzea slabul și îndepărtatul *whup-whup-whup* făcut de elicopterele ce se apropiau.

Schimbă canalul la Motorola, pe o frecvență pentru întregul pluton SEAL.

— *Blue* și *Gold*, aici *Papa 1*. Vin *helos*⁴⁷. Nu le doborâți, sunt ale noastre.

— Ok, *Papa 1* - spuse Dewitt - Dă-i 'nainte!

— Începeți să vă adunați oamenii aici, doi câte doi.

— *Recepționat, Papa 1, wilco*⁴⁸.

— Terminat.

Planul mergea acum ca ceasul, fiecare om cu o sarcină clară, cu un loc precis. Chiar acum, locul lui Cotter era la bordul lui Herky Bird cu restul unității sale.

Atinse umărul lui Higgins.

— Mă duc acolo. Voi doi stați pe loc până aterizează *Cowboy 1*, apoi săriți în el, OK?

— OK, L-T⁴⁹.

---

⁴⁷ Helos - Elicoptere.

⁴⁸ Wilco - Will comply - cod în traficul radiofonic - confirmare după primirea unor noi directive.

— Magic?

— *Yeah, Skipper?*

— Bună treabă. *Klumea* tirul tău asupra celor doi tango.

Doi din două.

Fața lui Brown se despică cu un rânjet larg.

— Hey, mulțam, *Skipper!*

Cotter credea în laude, când acestea sunt meritate. Fusesse destul de îngrijorat de începătorii din pluton – și Magic Brown era unul dintre aceștia. Era în Navy de zece ani, dar numai de un an în SEAL, și acum era prima dată când lua parte la lupte. Nu contează cât de dur e antrenat omul, cât de istovitoare este pregătirea lui, nu există nicio metodă de a ști cum va reacționa când va uide pentru prima dată o ființă umană. Brown tocmai primise bărbătește botezul focului și al sângelui.

Ridicându-se, Cotter părăsi adăpostul oferit de mica brazdă de pământ, alergă spre C-130. Departe, strălucirea exploziei bunker-ului SAM se transformase într-o pâlpâire, și avionul era aproape pierdut în întuneric. La dracu'! Unde erau restul iraqienilor, petreceau în oraș? Fugeau spre albasra? Se pregăteau să-i prindă în capcană? Lui Cotter nu-i plăcea situația nici

---

⁴⁹ L-T [el-ti] – prescurtare de la Lieutenant.

de-al dracu’.

0245 Zulu+3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Huruitul exploziei l-a trezit instantaneu. În timp ce camaradul lui, Ibrahim, era de gardă pe pasarela exterioară, sergentul Riad Jasim trăgea un pui de somn într-un mic birou din interiorul Turnului de Control; dar acum flăcările luminau cerul, Ibrahim era mort, iar niște oameni ciudați, echipați în negru roiau prin umbrele de sub avionul UN.

Îngrozit, se ascunse într-o debara de la etaj, când auzi pașii ușori de pe scara exterioară a turnului. Încremenind când ușa acesteia se deschise, se făcu mic în spatele unor cutii goale de carton și – *Insha’ Allah*⁵⁰ – atacatorii n-au avut timp să cerceteze amănunțit.

Când aceștia au plecat, se sprijini cu spatele de zid, tremurând violent.

Jasim nu vorbea engleza, dar avea auzul bun. Mai auzise vorbindu-se în această limbă și mai înainte, în timpul eroicei Mume-a-tuturor-bătăliilor când

---

⁵⁰ Insha' Allah – Slavă lui Allah.

comandantul lui suprem, gloriosul Saddam, îi oprise pe invadatori la porțile Iraqului cu simpla amenințare a teribilelor sale arme. „*Terminal Clear! Dry hump!*” era în engleză, Jasim era sigur, chiar dacă sensul cuvintelor în sine era pentru el doar o bolboroseală.

Americanii erau aici, încercând să-și elibereze avionul-spion!

După ce intrușii înarmați au plecat, Jasim se strecură afară din debara și urcă scările până în camera cu pereți de sticlă a turnului. Acolo, întins pe burtă, cu inima-i bubuind, se târî lângă ușa ce da către terasa ce înconjură etajul. Își lăsase pușca de asalt AKM afară, cu Ibrahim.

Nu era un erou. Era doar un fermier amărât din al-Kut până când armata l-a recrutat, dar credea în Saddam Hussein, considerându-l sufletul și salvatorul poporului iraqian și mai știa că Paradisul îl aștepta dacă ar fi murit luptând cu americanii infideli⁵¹.

Alunecă prin ușa deschisă, târându-se pe terasă. Ibrahim era întins de-a curmezișul, cu ochii deschiși, cu pieptul vestonului de uniformă îmbibat de sânge.

— Prietene - Jasim se aplecă deasupra cadavrului - te voi răzbuna.

---

⁵¹ Infideli - necredincioși; care nu sunt musulmani.

Dar vorbele sfidătoare nu-i opriră tremuratul bolnăvicios care-l scutura. Găsi totuși puteri să se controleze. Luă AKM-ul, introduse un cartuș pe țeavă, și se apropie de marginea terasei.

0248 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Când *Lieutenant* Cotter ajunse la C-130, plutonul se desfășurase deja formând un perimetru defensiv în jurul avionului. Doi membri ai plutonului *Gold*, Fernandez și Holt, plantaseră patru balize stroboscopice aranjându-le în formă de Y. Partea de sus a Y-ului desemna zona de aterizare a elicopterelor, iar coada, direcția vântului. Mackenzie se întâlni cu Cotter la marginea perimetrului. Masivul *Chief* schimbase micul HK cu o mitralieră mai mare. Acum, ghemuit pe tarmac, cu arma pregătită de foc, cu o bandă de muniție 7,62 mm trecută peste umeri și cu întreg echipamentul negru de camuflaj, texanul părea un adevărat Rambo.

Doar că adevăratul Rambo n-ar fi avut nicio șansă împotriva acestor ucigași ascunși în umbrele nopții. Se mișcau cu o eficiență ucigătoare pe care Hollywoodul n-ar

fi putut-o niciodată reproduce și pe care până și fanii înrăiți ai filmelor de gen ar fi considerat-o imposibilă. Cotter se simți cuprins de mândrie văzându-și oamenii. Erau, incontestabil, cei mai buni luptători posibili.

— Plotonu, aici *Blue 5!* – trosni brusc din radio vocea lui Ellsworth. Am mișcare. Doi... poate trei *ostili*. Direcția 1-7-5, distanța 1-1-0. Lângă hangarul mare.

Cot la cot, Cotter și Mackenzie, lungiți pe burtă, observau prin NVG capătul dinspre sud al aeroportului.

— Nu-i văd, *Schipper*. Tu?

— Negativ – spuse Cotter.

Acționează radioul.

— Boomer! Aici *Papa 1!* Pasează-le o minge! Să vedem dacă vor să joace!

— Ok, *Schipper*. Șutez!

O plesnitură seacă alături și grenada de 40 mm lansată din M203-ul lui Garcia se arcui prin întuneric și explodează cu un bubuit sălbatic.

Tabla subțire a hangarului cedă în mii de bucăți, iar un trup în uniformă fu aruncat pe tarmac cu un plescăit sângeros.

De cealaltă parte a hangarului, un pistol-mitralieră trimitea rafală după rafală cu *clack-clack-ul* monoton

specific unui AKM, flăcările de la gura țevii străpungând tremurător întunericul.

Mackenzie ripostă cu foc prelung de M-60 trimitând snopuri de trasoare verzi în noapte. Cineva dinspre umbrele de acolo urlă în agonie. 203-ul icni din nou, și de data asta hangarul fu înghițit de vârtejul exploziei. Fragmente arzând se arcuiau până la o sută de metri pe tarmac, scoțând cozi răsucite de fum alb.

— Artă și precizie! – concluzionă Boomer.

Jumătate din hangar ardea violent. Câțiva iraqieni alergau răcnind pe pistă, cu uniforme în flăcări, doar pentru a fi doborâți de rafalele scurte și precise, ale celor din SEAL.

La lumina flăcărilor imense se vedea un mare număr de iraqieni alergând nebunește în partea cealaltă, spre colinele dinspre Zabeir, cei mai mulți fără arme, centuri sau căști, unii fără vestoane, câțiva chiar fără haine.

— Cred că le-am aranjat baraca – observă sec Mackenzie.

Trei iraqieni înarmați sprintau peste tarmac către C-130, și, întorcând mitraliera, îi doborî unul după altul.

— Cred că s-au hotărât că e timpul să *di-di-mau*⁵².

---

⁵² Di-di-mau - expresie de origine vietnameză, comună printre militarii americani, însemnând aproximativ „*get the fuck out quickly*” - șterge-

— Recepționat, Mac. Doboară-i. Elicopterele sosesc.

Cu un vuiet, elicopterul, asemenea unei libelule monstruoase, tună deasupra pistei, cu scânteieri sinistre în ochi - lateralele carlingii - în care se răsrângeau flăcările de la hangar. Vopsit în măsliniu închis, era un AH-1W Supercobra al US Marine, dotat cu sistem de vedere noaptea în infraroșu și cu o turelă M197 sub partea frontală.

— *Blue Water, Blue Water* - se auzi în radioul lui Cotter pe canalul de legătură aer-sol. Aici *Shotgun 1-1*. Ce se întâmplă pe jos, marinari? Ați mușcat mai mult decât puteți înghiți? *Over*.

— Negativ, *1-1* - replică Cotter. Dar avem niște gagii neinvitați la bal. Ce-ar fi să vă ocupați de hangar, la o sută de metri sud de zona balizată. *Over*.

— *Roger, roger*⁵³. Relax copilași, „*Never fear, the Marines are here*”. Nu vă fie frică, Infanteria marină e aici, situația e sub control.

Supercobra hurui iar pe deasupra, la foarte joasă înălțime deasupra pistei. Când tunul Gatling cu trei țevi

---

o imediat.

⁵³ Roger (Rog) - termen din codul radiofonic prin care se confirmă recepția/am înțeles.

de 20 mm din turela frontală deschise focul, semăna cu o enervantă drujbă ucigașă. Unul după altul, hangare metalice, magazii, depozite se dezintegrau în vârtejuri explozive de resturi arzând-e.

A doua Supercobra, cod *Shotgun 1-2*, sosi după câteva clipe. Amândouă intrară în formație și patrulau perimetrul SEAL, zburând la rasul solului, atât pentru a-i înspăimânta pe iraqieni prin simpla lor prezență, cât și pentru a preveni eventuale atacuri asupra lui *Blue Water*.

Orice lunetist iraqian de acolo s-ar fi gândit bine înainte de a trage, văzând aceste două păsări de pradă cu „ghearele” pregătite.

Supercobra erau ambarcate pe portavionul USS⁵⁴ *Tripoli* din componența MEF⁵⁵ II, în Marea Arabiei la sud de Pakistan. Imediat ce știrea despre criza din albasra ajunse la Washington, elicopterele au făcut un zbor în etape: USS *Tripoli*, al-Masirah, Masqat, coasta Golfului, Dahrhan, al-Kuwayt, realimentând la fiecare escală. Erau elicoptere de atac – nu de transport, cu tunul frontal, lansatoarele de rachete nedirijate și Hellfire – destinate să sprijine trupele de la sol.

---

⁵⁴ USS – United States Ship – Navă (militară) a Statelor Unite.

⁵⁵ MEF – Marine Expeditionary Force – Forță Navală Expediționară.

Doi km mai încolo, un bunker de beton se volatilizase într-o explozie portocalie provocată de o Hellfire a lui *Shotgun 1-2*. Noaptea era însângerată de flăcări, nori groși de fum și tunetele explozibililor puternici.

Desigur, iraqienii știau că americanii sunt la Shuaba. Acum, SEAL mai avea doar puțin timp pentru plecare înainte ca întreaga mașinărie de război a lui Saddam să-i zdrobească.

0249 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Venind după cele două Supercobra și escortate de alte două, trei Sea Stallion CH-53D - *Cowboy 1,2 și 3* - elicoptere de transport ale US Marine Corps care îi vor evacua pe cei din SEAL și pe inspectorii ONU.

Se distingea acum, forma inconfundabilă a acestora. Precedate de hurelul puternic veneau dinspre vest zburând la foarte joasă înălțime.

— *Blue Water, Blue Water* - se auzea în radioul lui Cotter. Aici *Cowboy*. Identifică-te, te rog.

— Boomer! răcni Cotter. Trage-i o 6-6-2!

— 'țeles, Boss! După o clipită, lansatorul lui Garcia

trosni, și o M662 înflori ca o floare roșie, arzând-a, sus, deasupra aeroportului. Păru să șovăie un moment, apoi își începu căderea lină, agățată sub mica parașută.

— *Blue Water*, văd semnalul roșu. Sosesc.

— *Roger, Cowboy*. Suntem gata să ne cărăm de aici. Ar trebui să vezi balizele deja.

— *Roger, Blue Water*. Balizele la vedere. S-ar zice că aveți o LZ⁵⁶ fierbinte p acolo.

— În acest moment nu executăm foc, *Cowboy*. Ai „*Cleaf*” pentru aterizare.

— *Copy*⁵⁷, *Blue Water*. Vine *Cowboy 3 primu’*.

Un Sea Stallion apăru din noapte, mare și gălăgios.

— OK! Cotter se adresează prin canalul tactic: Trimite-i!

Ordinul se referea la începerea evacuării. Documentele capturate din „fabrica” de la albasra vor fi încărcate de inspectorii ONU în primul elicopter în timp ce SEAL mențin perimetrul. Inspectorii se vor îmbarca în al doilea, iar SEAL în al treilea. Ordinul lăsa totuși loc la inițiativă. Un Sea Stallion putea transporta 55 de militari complet echipați pentru luptă; dacă două dintre elicoptere ar fi

---

⁵⁶ LZ - Landing Zone - zona de aterizare.

⁵⁷ Copy - Termen din traficul radiofonic prin care se confirmă = Înțeles, luat la cunoștință.

devenit indisponibile – din diverse cauze – 19 foști ostatici și 40 SEAL plus documentele iraqiene, ar fi putut fi transportate cu ușurință de al treilea. Una din lecțiile învățate în *Desert Storm*, în timpul acțiunii eșuate de salvare a ostaticilor din Iran a fost să se asigure un plus de resurse, când se utilizează elicopterele în misiunile de salvare.

Primul Sea Stallion ateriză, rotorul vâjâitor ridicând nori de praf orbitor. Celelalte două CH-53 se roteau în aer, umbre negre printre umbrele nopții, dar cu atât mai amenințătoare cu cât erau puternic armate cu mitraliere.

0249 Zulu+3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Riad Jasim nu a fost niciodată atât de înspăimântat, nici măcar când avioanele B-52 i-au bombardat tabăra din nordul Kuwait-ului, în timpul Mumei-Tuturor-Bătăliilor, răscolind nisipul deșertului ca și cum un imens plug demonic brăzda împrejurimile.

Elicopterele huruiau și patrolau în cercuri strânse, mari insecte satanice, gata să „înțepe”, iar el era convins că îl văzuseră – trebuie să-l fi văzut! – lungit sus pe terasa

turnului. Făcea pe mortu, rugându-se disperat.

Hangarele din capătul sudic al aeroportului ardeau cu furie, și Jasim știa că restul din Garda Republicană ce fuseseră încartiruiți acolo erau fie morți, fie fugiseră. Era singur... mai singur decât oricând. Dar trebuia – nu știa cum – trebuia să facă ceva!

Precaut, ridică capul privind dincolo de marginea terasei.

0250 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

— *Let s go!* Haide! Cotter își agită brațul grăbind cele două Land Rover ce tocmai coborau rampa posterioară din Hercules pe tarmac. Unul câte unul, inspectorii ONU alergau în urma lor, supravegheați de Roselli și Ellsworth. De câteva minute bune, nu se mai auzea niciun foc de armă prin apropierea aeroportului. Ceilalți SEAL erau ghemuiți pe poziții în jurul avionului concentrându-și atenția la un eventual foc-la-gura-țevii în întunericul înconjurător.

— Ești comandantul commando-ului?

Cotter se întoarse. Un tip plăpând și neras în haine

civile, pantaloni kaki și o vestă safari, stătea în spatele lui, ținând o servietă în mână.

— Ce dracu vrei?

— Trebuie să vorbim - spuse civilul. Zgomotul făcut de elicoptere era asurzitor, încât a trebuit să strige ca să se facă auzit.

— Sunt Arkin! Cred că ai ordine speciale în ceea ce mă privește!

Cotter gemu. Ăsta trebuia să fie avortonu din CIA - agenția de informații pe care SEAL o numea, la mișto, Creștinii în Acțiune. Acum nu avea timp de pierdut cu rahaturi.

— Totu i sub control, dom le Arkin! spuse. Mergi cu ceilalți și...

Arkin ridică servieta.

— Am informații importante aici, amice... trebuie să mă scoți de aici imediat... nu am timp să stau după toți amărății ăștia...

— Vei merge împreună cu ceilalți, cu al doilea elicopter, dom le Arkin. Și vei pleca mai repede de aici dacă îți ajuți amicii să-l încarce pe primul.

— Nu! Nu pot să aștept! Vreau...

Cotter îl înhăță cu stânga de guler, aproape săltându-l

în aer. Își apropie fața de a lui șuierând amenințător printre dinți:

— Mi se fâlfâie de ce vrei tu! Mișcă-ți curu lângă ceilalți, IMEDIAT! - și-l îmbrânci, trântindu-l aproape la pământ.

Arkin se holbă la Cotter părând că vrea să spună ceva, dar dându-și seama că e mai bine să tacă, se întoarce.

0250 Zulu+3

Turnul de Control Shuaba, Iraq

Din locul unde se afla, la cincisprezece metri înălțime, sergentul Jasim putea vedea toată agitația de pe pistă. Două Land Rover se apropiau de marele elicopter de transport aterizat, dar cu rotorul învârtindu-se. Spionii ONU, cu brasardele lor albastre alergau după ele, iar luptătorii commando, abia vizibili în echipamentul lor negru și cu cagule, asigurau perimetrul gata să deschidă focul. Oare îl puteau vedea? Se pare că nu. Cel puțin nu trăgeau în el. Păreau să fie doar vigilenți dar gata să ucidă.

Jasim știa că n-ar putea să tragă decât un singur foc. Se împăcase cu realitatea. Dar pe cine să doboare? Erau

atâtea ținte...

Vizibilitatea era scăzută - pentru că luminile aeroportului erau distruse - dar suficientă, venind de la flăcările din hangar, pentru a vedea că într-o parte a avionului ONU, doi bărbați erau prinși într-o discuție violentă. Unul era echipat în negru, anonim ca și ceilalți din commando. Celălalt, în costum civil în culori deschise și brasardă albastră, era o țintă ușoară, iar servieta părea să sugereze că este un personaj posibil important.

Elicopterul de atac care patrula în jurul zonei era acum departe, căutându-i pe camarazii lui Jasim în partea dinspre dealuri. Adresând o ultimă rugăciune lui Allah, Riad Jasim ridică AKM-ul încetișor, ochind cu grijă, fără grabă, așa cum fusese instruit. Își ținu respirația... Și apăsă ușor pe trăgaci.

0250 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Cotter se uita după omul Agenției care reintra în rând cu inspectorii ONU. Avortonu care se băga singur în seamă va face probabil raport la întoarcerea la Langley, afirmând că nu a beneficiat de deplina cooperare a

plutonului SEAL ce avea ca misiune tocmai recuperarea lui.

Dă-l dracu'! Cotter mai avusese șuturi cu „Agenția Creștină”⁵⁸ și altă dată și nu-i făcuse nicio plăcere.

Cu coada ochiului observă un flash și mai mult simți decât auzi șuieratul glontelui la câțiva cm de cap. Arkin, la doar trei metri de *Lieutenant* SEAL, cu spatele întors, habar nu avea că sunt țintele unui lunetist. Fără a sta pe gânduri, Cotter plonjă spre el placându-l chiar în momentul când trăgătorul nevăzut își corecta linia de ochire. Arkin scoase un icnet când se trezi trântit pe tarmac sub greutatea locotenentului, iar servieta fu zvârlită câțiva pași mai departe.

Ceva l-a lovit pe Cotter într-o parte, apoi în brațul drept, apoi în spate, fără durere dar puternic ca loviturile de baros. Pentru o clipă, amețit, habar n-avu unde se află.

De ce era la pământ, întins pe spate?

0250 Zulu+3

Aeroportul Shuaba, Iraq

Rosseli îl văzuse pe L-T lăsându-l lat pe tipul din ONU,

---

⁵⁸ Agenția Creștină – în argou, CIA.

apoi cum aluneca din cârca omului ca și cum o mână nevăzută îl rostogolea pe tarmac.

Nu auzise împușcăturile prin zgomotul infernal al elicopterului, dar își dădu seama după modul cum căzuse Cotter, că veniseră de undeva de sus, clar din Turnul de Control.

Ripostă cu o rafală lungă din MP5 răcnind cât putu de tare:

— Foc de acoperire! Lunetist în turn!

Și alți SEAL reacționaseră instantaneu. Mackenzie trimitea un potop de gloanțe prin ferestre, iar M203-ul lui Garcia trosni lansând grenada de 40 mm chiar pe terasa turnului, unde detonă într-un vulcan de sfărâmături de oțel și sticlă spartă. Cadavre... nu, bucăți de cadavre se roteau grotesc prin aer în mijlocul unui vârtej de resturi de cărămidă și beton.

Roselli era deja aplecat peste locotenent.

— L-T! L-T! Mă auzi?

Doamne, Dumnezeuule, vesta neagră era lipicioasă de atâta sânge. *Shit, shit, shit!* De unde dracu atâta sânge? Schipper purta vesta antiglonț din kevlar, desigur, dar se părea că încasase glonte în umărul drept. Asta era bine... Câteva săptămâni cu mâna în bandaje și va fi ca

nou-născut, exact ca-n filmele tâmpite.

— La o parte, *Chief*. Strigă Doc Ellsworth împingându-l. Roselli nu se clinti.

— La dracu, *Chief*, șterge-o! E-al meu!

Roselli își întoarse privirea spre turn. Marile ferestre înclinate erau toate sparte, iar o laterala arăta ca și cum o mușcase un uriaș flămând.

— 2-IC! apelă pe canalul tactic. Sunt Roselli!

— Aici Dewitt. Spune!

— L-T e rănit! Dracu să te ia, am crezut că afurisitul de turn e „*clear*”, în mă-sa!

— OK, Razor. Calm.

Radioul scoase un click când Dewitt a schimbat canalul.

— Pluton, aici 2-IC. *Lieutenant* e rănit. Preiau comanda. Confirmați.

— Te aud - răspunse Mackenzie. *Blue* confirmă.

— *Gold* confirmă - vocea lui Kosciuszko.

Omul trântit de Cotter stătea în fund, mișcând brațul înainte și-napoi.

— Sunt rănit! Sunt rănit! Doamne, sunt rănit!

Roselli se aplecă lângă el. Un glonte trecuse prin mâneca jachetei safari și avea brațul însângerat. Doar o zgârietură. I se adresă pe un ton dur.

— Ai să trăiești. Stai liniștit.

Scoase o rolă de tifon dintr-unul din numeroasele sale buzunare și pansă rapid brațul celuiilalt.

— Servieta. Unde-i servieta?

I-o întinse.

— Uite-o. Ș-acu cară-te dracului lângă ai tăi!

— Dar...

— Șterge-o-n mă-ta de avorton, din fața mea!

Omul clipi șocat, apoi dispăru, strângând servieta la piept.

Roselli se întoarse spre Ellsworth.

— Care-i treaba cu L-T, Doc? Doar umărul, așa-i?

— Las o baltă, Razor. Ceva din tonul lui, concentrarea cu care ridică brațul lui Cotter și-i palpă coastele, îl făcu pe Roselli să înțeleagă că nu e vorba de o simplă rană. Putea vedea sângele țâșnind de sub vesta antiglonț chiar sub braț. Ellsworth îndesă acolo toate sulurile de tifon

Capul lui Cotter se răsuci într-o parte.

— Doc...

— Stai nemișcat, *Schipper*. Ai încasat un glonte în dreapta.

— Nu-mi... simt picioarele.

— *Shit!* Ellsworth se încruntă la Roselli. La dracu,

Razor, fă și tu ceva! Adu o targă din elicopter.

— Acum, Doc.

Inspectorii ONU terminaseră de încărcat cutiile de carton din cele două Land Rover în Sea Stallion, apoi se retraseră când pilotul accelerează turația rotorului și decolă cu un tunet pătrunzător. După câteva clipe, al doilea Sea Stallion a aterizat între balize. Nici nu apucă echipajul să coboare rampa și Roselli era deja la bord răcnind:

— Avem un om rănit! Dă-mi o *Stokes*!

Șeful de echipaj trase din suport o targă ușoară din plasă și pânză. Luând-o pe umăr, Roselli sprintă înapoi la Ellsworth.

— A încasat glonte prin deschizătura vestei, sub braț - spuse Ellsworth legând bine corpul lui Cotter de targă. Vorbea precipitat, Roselli având impresia că nici măcar nu i se adresa lui.

— Plămânul drept e în colaps și cred că i-a atins și coloana! Al dracu ghinion că nu s-a oprit în vestă! *Shit!* *Shit!* Pierde o grămadă de sânge! O fi atins și vena post-cavă?

Doc se uită brusc spre Roselli.

— *C'mon!* Haide! Ajută-mă cu targa. Încet!

Un vârtej de amintiri de la cursurile de prim ajutor

trecură prin mintea lui Roselli. Nu mișca o victimă cu leziuni la coloană! Doar dacă ar fi mai periculos să-l lași așa!

Inspectorii ONU și membrii echipajului Hercules se ambarcau pe rând trecând printre două gărzi SEAL. Printre ei, Roselli îl zări pe omul salvat de Cotter, ușor de identificat după bandajul alb de la mână. Ținea servieta la piept, ca pe un scut.

„Să-ți fie de bine, nenorocitul! Dacă L-T n-ar fi încercat să-ți salveze curu’...”

Radioul pârâi o comandă, dar fără codul lui, așa că o ignoră. Plutonul SEAL începu să se retragă de la clădirile aeroportului. Sea Stallion era încărcat, rampa închisă ca fălcile unui rechin. Elicopterul decolă de pe tarmac într-un vârtej de zgomot și praf, apoi se balansă la joasă înălțime peste pistă, și se îndreptă către vest, dispărând în noapte. Un Supercobra îl escorta.

Ellsworth și Roselli plasați de-o parte și de alta a târgii lui Cotter, cu mâinile pe curelele-mânere, așteptau cu fața spre LZ unde al treilea elicopter de transport tocmai ateriza. Împreună, și cu ajutorul șefului de echipaj l-au urcat înainte ca rampa să se deschidă complet, după care au sărit și ei la bord. Doi câte doi, și ceilalți SEAL îi

urmară. Trei explozii puternice răsunară în noapte – cele trei camioane parcate lângă terminal, au sărit în aer unul după altul. Garcia și Frazier (*demo man*)⁵⁹ au fost foarte ocupați plasând încărcături în timp ce restul celor din SEAL asigurau perimetrul.

Acum perimetrul se strângea din ce în ce mai mult, pe măsură ce SEAL urcau rampa Sea Stallion-ului. Dewitt a fost ultimul care s-a ambarcat.

— Dă-i drumu'! răcni Dewitt în microfonul ținut lângă buze, în timp ce făcea și semne circulare cu mâna liberă. Toți la bord! Mișca-ți-vă curu'!

Cu mult zgomot, Sea Stallion decolă spre cerul nopții, orientându-se spre vest. Privind prin rampa încă deschisă, Roselli a văzut cum sub aripa avionului C-130 parcat în fața terminalului Shuaba, a izbucnit o vâlvătaie portocalie. Apoi explodară rezervoarele și într-o secundă avionul C-130 Hercules aparținând ONU era o mare de flăcări, ce devorau un schelet metalic deja abia vizibil prin incendiul violent. Explozii mai mici terminară cele două Land Rover care au inundat pista cu resturi fumegânde.

---

⁵⁹ Demo man (demolition man) –

specialist în plasarea de explozivi pentru distrugerea de clădiri, poduri, epave, etc.

Când, în zori, iraqienii au venit să-și recucerească aeroportul, n-au mai găsit niciun vehicul, nici măcar o piesă de echipament american lăsat în urmă intact, pe care să-l pretindă ca despăgubiri de război.

Cu un zgomot sec, rampa se închise acoperindu-i lui Roselli imaginea aeroportului Shuaba.

Se întoarse spre Ellsworth, care continua să se ocupe de L-T. Targa fusese pusă în centrul elicopterului și o mască de oxigen, din plastic, fixată pe fața-i pictată în negru. Avea spumă de sânge în jurul rănilor, iar din colțul gurii curgea și mai mult. Respira greu sub mască, de se auzea chiar și prin hurelul elicopterului. Mackenzie, îngenunchat lângă targă, ținea o pungă-transfuzie cu lichid încolor, iar Doc introduse acul într-o venă a mâinii stângi a lui Cotter.

Ceilalți SEAL ai Plutonului 3, împreună cu membrii echipajului, priveau scena inexpressivi. Știau cu toții că dacă Doc nu-l putea salva pe *Schipper*, nimeni nu putea.

— *Shit!* - făcu Doc, ridicându-se în picioare. Avea brațele suflecate, pline de sânge până la coate. Ridică o pleoapă lui Cotter studiind pupila.

— Cât mai avem până la Kuwait?

— Sunt aproape 150 km până la Kuwait City - răspunse

șeful de echipaj. Trebuie cam 30 minute.

— *Shit, shit, shit!* Doc începu să desfacă harnașamentul de luptă de pe L-T, aruncându-l jos pe puntea elicopterului. Unde era cazul folosi foarfecele pentru îndepărtarea tricoului plin de sânge. Roselli ajuta, iar Mackenzie ținea în continuare, nemișcat, perfuzia ridicată. În luminile de veghe din elicopter, pielea lui L-T era cadaverică, acolo unde nu era acoperită de sângele curs.

Roselli avea un presentiment îngrozitor, de coșmar. Mai văzuse moarte și înainte. Era în Navy de 12 ani, iar în SEAL de 7. A fost pentru prima dată sub foc în Panama, unde fusese rănit în asaltul asupra aeroportului Paitilla. Patru din camarazii săi au fost primii căzuți în cadrul Operațiunii „*Just Cause*”, patru prieteni uciși la grămadă când forțelor de elită SEAL li s-a ordonat să fie pur și simplu carne de tun, ordonându-li-se să atace frontal obiective apărate de mitraliere și apoi să le mențină până la sosirea întăririlor... care au întârziat.

Legătura dintre membrii unui pluton SEAL este foarte strânsă, mai strânsă decât orice relație umană pe care Roselli și-o putea imagina. Nu era căsătorit, dar cunoștea destui SEAL care erau... Și care, se pare că-și apreciau

mai mult camarazii SEAL – prietenii de „înnot” – mai mult decât nevestele.

Gândindu-se la neveste, își aduse aminte de Donna, soția lui Cotter. Aveau și un copil.

Oh, fir-ar să fie...!

0305 Zulu+3

Helo Cowboy 1

Cotter era treaz, conștient de fețele aplecate deasupra lui, dar neclare în lumina slabă. Durere... simțea durerea... dar nu atât de tare cât credea că ar fi trebuit să fie. Ciudat, nu simțea nimic mai jos de diafragmă.

— Unde?

Era fața lui Doc cea care privea în jos către el? Greu de spus.

— Suntem la bordul elicopterului, L-T – spuse vocea lui Doc. Tu doar șezi blând.

— Oamenii?

Îi venea greu să vorbească, greu să se audă singur. Fiecare răsuflare era o veritabilă agonie, și nu era deloc sigur că Doc îl putea auzi prin zgomotul infernal al motoarelor.

Doc se aplecă și mai mult.

— Ce-ați spus, domnule?

— O-oamenii... Du-i acasă™

— Toți sunt OK, *Schipper*. Ești singurul care te-ai băgat în fața unui glonte. De ce dracu n-ai stat pitit?

Vocea lui Doc era liniștitoare, vorbele la mișto, dar Cotter simțea îngrijorarea din spatele cuvintelor.

— Fir-ar să fie, ce drac de exemplu personal le dai subordonaților?

— Misiunea...?

— Toate trei elicopterele sunt pe drum spre casă, *Schipper*. Toți suntem OK. Misiune îndeplinită. Acu mai taci dracu și lasă-mă să-mi fac treaba. Ai o gaură într-o parte și pierzi sânge. Mă înțelegeți? *Schipper*? Mă auzi?

Cotter auzea, dar fețele și luminile deveniseră neclare într-o ceață ușoară, albă. Murea? Gândurile se duseră încet către Donna și Vikie, dar apoi dispărură. Nu-și putea concentra gândul la ele și asta îi stârni un mic sentiment de vinovăție. Încercă să respire, în ciuda durerii... dar nu reuși. Simțea gustul sângelui fierbinte, gros, sufocant, apăsându-i greu gâtul și pieptul. Nu mai putea respira.

Camarazii lui erau în siguranță. Asta era bine. Iar misiunea, un succes... Ce făcuseră? Se concentră,

încercând să-și amintească. Aa, da! Misiune de antrenament, cooperare cu infanteria marină, la Vieques, marea insulă de la est de Puerto Rico. A fost frumos acolo, un paradis tropical. Plaje însorite. Apa caldă. Îi plăcea Puerto Rico. Perioada antrenamentelor. Cum fusese rănit? Accidente se întâmplau, chiar și la antrenamente... mai ales la antrenamentele SEAL.

La dracu'! Era mândru de băieții lui, de fiecare dintre ei. Cei mai buni luptători, cei mai buni din toată lumea asta afurisită.

Ceața albă devenea tot mai întunecată adunându-se ca un tunel. Ciudat. Nu-și putea aminti chipul Donnei, dar putea să vadă pe fiecare SEAL cu care lucrase și-i comandase de-a lungul anilor, pe fiecare în parte, ca și cum ar fi fost adunați în jurul lui.

— Sunt... mândru... de voi™ – spuse.

Teribil de mândru de băieții lui.

0306 Zulu+3

Helo Cowboy 1

— *Lieutenant!* Ellsworth îngenunche lângă targă, puse mâinile pe pieptul lui Cotter începând un masaj energetic

asupra inimii care refuza cu încăpățânare să mai bată.

— La dracu'! Nu muri în fața mea! *Lieutenant!*

Roselli schimbă rapid masca „O” (oxigen) ce acoperea nasul și gura însângerată a lui Cotter, cu alta, tip „AMBU” și începu să strângă ritmic punga pentru a-i ventila plămâni.

Doc continua masajul cardiac.

— L-T! SEAL nu renunță niciodată! Nu știu să renunțe! Sunt prea proști să renunțe! *Lieutenant!*

Într-un târziu, Ellsworth se lăsă pe spate cu o expresie consternată.

— La dracu'! - spuse cu o voce pierită. La dracu, s-a dus!

— Ai făcut tot ce se putea, Doc - îi spuse Mackenzie.

Roselli se holba blocat la fața lui L-T. Nu putea să fie mort... nu se putea!

Brusc, Ellsworth dădu la o parte mâna lui Mac și reîncepu masajul cardiac, dar Roselli știa că e prea târziu. Toți ar fi vrut să-l ajute până ar fi ajuns la un spital MEDEVAC⁶⁰ din K-City, însă nu mai era nimic de făcut.

---

⁶⁰ MEDEVAC (Medivac) - Medical evacuation - unitate sanitară „de urgență” unde ajung victimele de pe câmpul de luptă pentru îngrijiri medicale, înainte de a fi duși într-un spital specializat (celebrele M.A.S.H. fac parte din această categorie).

Schipper era mort. Mort. Omorât de un nenorocit care probabil abia știa să țină o armă în mână.

Roselli simțea că îi vine să plângă.

Partea a II-a

0950 Zulu-5

Cartierul General al SEAL Commando 7

Little Creek, Virginia

Era o audiere preliminară, dar cei doi ofițeri de Marină și un subofițer ce stăteau la masa flancată de steagurile USA ȘI US Navy dădea procedurii un aer de Curte Marțială.

Captain Coburn ședea între adjunctul său, *Commander*⁶¹ Monroe și *Senior Chief*⁶² Hawkins. Soarele matinal era filtrat de jaluzele. *Chief* Roselli stătea în fața lui în uniformă de paradă, cu picioarele ușor depărtate și mâinile la spate, nemișcat ca o statuie și foarte concentrat.

---

⁶¹ Commander – grad militar în US Navy (cod NATO - OF-4), echivalent *lt-colonel*.

⁶² Senior Chief Petty Officer – grad în US Navy (cod NATO - OR-8), echivalent *plutonier-major*.

— Dar când *Lieutenant* Cotter a fost împușcat – spunea Coburn – credeai că clădirea terminalului fusese asigurată, nu-i așa, *Chief*?

— Nu știu, sir. Treaba era puțin confuză pe acolo.

— *Sky Trapper* a înregistrat comunicațiile voastre de atunci, *Chief*. Ce i-ai spus exact lui *Lieutenant* Dewitt a fost, cred...

Luă o hârtie de pe birou și citi:

— Da. „L-T e rănit! Dracu să te ia, am crezut că afurisitul de turn e ‘clear, în mă-sa!”

— De fapt, Captain, cred că mai degrabă am spus ceva de genul: „L-T e rănit! Trebuia să intru ca să fiu sigur că e ‘clear”. Cam așa ceva. Știți, uneori e greu de înțeles ce se transmite prin radio, domnule.

— Hmm. Am înțeles.

Coburn puse jos hârtia și se lăsă pe spate, scaunul metalic scârțâind sub greutatea sa.

Coburn a fost un SEAL foarte, foarte mult timp și știa că Roselli îl acoperea pe Dewitt. Cei din SEAL aveau grijă de ai lor. Întotdeauna.

Monroe interveni.

— Deci, care este evaluarea ta asupra situației tactice, *Chief*? De ce nu a fost Turnul asigurat corect?

— Eh, la naiba, sir. Era o clădire mare, multe încăperi. Eram doar un pluton cu o grămadă de obiective de atins. Aveam doar 4 oameni în secțiunea *Delta*, plus *Lieutenant* Dewitt, pentru a asigura Turnul. S-ar fi putut să nu observe pe careva, sau s-ar fi putut strecura vreunul din urma lor.

— După părerea ta, s-ar fi putut infiltra cineva în acel Turn după ce a fost asigurat?

Roselli dădu din cap.

— Asta ar fi fost greu de prevenit, domnule. Eram al dracului de presați pentru că eram doar patruzeci. Și oricum, a trebuit să abandonăm terminalul când ne-am așezat în dispozitiv de apărare pe perimetru. Nu cred că puteam face treaba altfel decât am făcut-o.

— Înțeleg - spuse Coburn. Foarte bine, *Chief*. Mulțumesc. Ești liber.

— *Aye, aye*⁶³, Sir⁶⁴. Roselli se întoarse, dar apoi se răzgândi. *Captain?*

— Da, Chief?

— Vreau doar să spun că fiecare om din pluton a făcut o

---

⁶³ *Aye, aye* - Am înțeles! - specific Marinei Militare (anglo-americane).

⁶⁴ Sir - Mod de adresare respectuos. Se utilizează în formula de adresare a unui subofițer către un ofițer, sau a unui ofițer către un altul cu un grad superior.

treabă de expert în această operație. Și asta e valabil și pentru *Lieutenant* Dewitt. Dacă am fi fost mai mulți, poate că nu l-am fi pierdut pe L-T. Dar cred că nu putem ghici ce s-ar fi întâmplat.

— Ei bine, e un subiect de reflecție. Mulțumesc, *Chief*.

După plecarea lui Roselli, Coburn se uită la hârtiile din fața sa.

— Cam asta e, George, nu?

— *Yes, sir* - răspunse Monroe.

Își petrecuseră cea mai mare parte a zilei de ieri și toată această dimineață, luând declarații de la toți membrii Plutonului 3. Raportul lor, rezultatul anchetei, va urma calea ierarhică până la *Rear Admiral*⁶⁵ Bainbridge, CONAVSPECWARGRU⁶⁶-2.

Răspunsurile oamenilor au fost interesante. Ellsworth se auto-învinovăța că nu a fost în stare să-l salveze pe Cotter, iar Dewitt, evident, își asuma răspunderea pentru moartea lui Cotter deoarece *Delta* ratase lunetistul din clădirea terminalului. Fiecare om din Pluton, cu excepția lui Dewitt, făcuseră front comun, insistând că Dewitt și

---

⁶⁵ Rear Admiral - grad militar în U.S.Navy [Cod NATO - O-6 *lower half* (cu o stea) și O-7 *upper half* (cu două stele)]. Gradul de amiral are 5 trepte.

⁶⁶ CONAVSPECWARGRU - Comandamentul Grupului Naval de Operațiuni Speciale de Război.

Delta nu puteau fi învinovați pentru moartea lui Cotter.

Garcia, Frazier, Holt și Nicholson au sugerat cu toții că Turnul ar fi trebuit aruncat în aer după cercetare, dar admiteau că lunetistul oricum ar fi găsit un loc de tragere în grămezile de moloz de unde l-ar fi doborât pe *lieutenant* la fel de ușor ca de pe terasă.

Coburn știa dintr-o lungă experiență că nu există nicio cale sigură pentru oamenii din teren, de a le asigura aceeași securitate ca în orice bază militară din CONUS⁶⁷.

Dar avea sentimentul că de data asta s-ar fi putut totuși face destule.

De când această Administrație își începuse mandatul, climatul politic din Washington era defavorabil militarilor și, în special, celor din forțele de elită. Erau destui și la Casa Albă și în Capitoliu, inclusiv actualul șef al House Military Affairs Committee, care nu aveau încredere în unitățile de elită, pe care le asociau cu operațiunile ilegale, „negre”, „murdare”, cu „*wetwork*”⁶⁸ și mințirea Congress-

---

⁶⁷ CONUS - Contiguous United States - cele 48 state cuprinse între granița canadiană și cea mexicană (plus districtul Columbia). Termenul nu include Alaska și Hawaii, precum și teritoriile de peste mări și posesiunile.

⁶⁸ Wet work (wet job, wet affair, wet operation) - este un eufemism pentru crimă/asinat/vărsare de sânge. Termenul este preluat de la KGB-ul sovietic (mokroye delo - MOKpoe geAO - wet job).

ului.

La dracu, erau amirali și generali care desconsiderau forțele speciale, afirmând că elitele atrag cei mai buni oameni, cel mai bun echipament, și că-și trăgeau partea leului din bugetul militar și așa redus.

Împreună - cei antiforțele speciale din Pentagon și antimilitari din Congress - au format o incredibilă alianță, care avea ca scop eliminarea tuturor forțelor militare de elită. HMAC ținuse toată săptămâna ședințe televizate dezbătând finanțarea forțelor speciale și, după cum mergeau treburile, era foarte probabil ca SEAL să fie desființate.

Întreaga carieră a lui Coburn, în Navy, a fost legată de existența commando-urilor SEAL. E dureros să știi că în curând s-ar putea să dispară.

Fir ar dracu al dracului! își spuse. Tare aș vrea să văd ditamai nava de război că poate să facă ceea ce Plutonul 3 tocmai a făcut!

— Deci, *Captain?* întrebă *Senior Chief* Hawkins, trezindu-l din gândurile întunecate.

— Eh, Dewitt e nevinovat. N-am nicio îndoială. Ce zici?

— Așa e - spuse Monroe. Doamne, să salveze nouăsprezece oameni de sub nasul unui întreg batalion al

Gărzii Republicane cu numai un singur rănit dintre ostatici?

— Și doar o singură pierdere din rândul forțelor care au efectuat raidul. E-al dracului de bine, indiferent ce crezi despre asta. Întreg Plutonul 3 a acționat admirabil. Voi sublinia asta în raport.

— De acord, domnule - răspunse sec Hawkins. Dar o s-o creadă și ăia din vârful dealului⁶⁹?

— Dumnezeu știe, Ed. După cum au mers lucrurile în ultima vreme, vom fi norocoși dacă ne va mai rămâne ceva din Navy după ce vor termina cu reducerile... Și acum, domnilor, hai să plecăm de aici. Avem drum lung până la funeraliile de după-amiază.

Mărți, 10 Mai

Ora 0930 (Zulu-5)

Cartierul General, Seal Commando 7

Little Creek, Virginia

Se auziră trei ciocănituri ușoare în ușă, și *Captain* Phillip Coburn ridică privirea de pe biroul tip regulamentar, învechit, vopsit gri metalic, de unde

---

⁶⁹ Cei din vârful dealului - Capitoliul - Congresul.

coordona operațiunile SEAL 7.

— Intră.

Era aproape sigur că știa ce o să urmeze.

Electnaan s Mate Second Class Charles „Chucker” Wilson deschise ușa și înaintă în fața biroului. Tânărul SEAL arăta impecabil în uniforma albă, cu boneta bine împăturită și pusă la centură. Descoperit, nu salută, dar înțepeni în poziție de „Drepti” cu ochii privind țință marele tablou cu USS *Bonhomme Richard* luptând cu HMS⁷⁰ *Serapis*, aflat pe peretele din spatele lui Coburn.

— *Sir!* Cer permisiunea de a mă adresa, *Captain, sir.*

— Hai, lasă aiurelile de cazarmă, Chucker. Șezi blând, și zi care-i treaba.

Wilson se liniști, dar numai puțin.

— Ăăă, *da, sir.* Adică, mulțumesc, *sir...*

— Vorbește, băiete.

Petty officer răsuci un moment *Budweiser-ul* de aur de pe bluza albă. La dracu’. Coburn și-a dat seama pentru ce a cerut Wilson permisiunea, dar încă mai spera că se înșală.

Wilson puse insigna SEAL pe biroul lui Coburn.

— Vreau să cer transferul. În flotă.

---

⁷⁰ HMS - Her or His Majesty's Ship - prefix la numele navelor din militare engleze (Royal Navy).

— Las o dracu, Chucker, îți dai seama ce spui?

— *Da, sir.* Cred că da.

— Tocmai ai obținut *Budweiser-ul...* Când? Acum o lună?

— Nu-l merit, *sir.*

— Pe dracu'. Ofițerii care ți-au verificat activitatea după numire, nu sunt de acord. Le pui la îndoială competența?

— Cu tot respectul, *sir*, ei nu au fost la Shuaba.

— Tu nu-ți dorești să servești în flotă.

— Ba da, *sir.*

— Un SEAL? Să decapeze vopseaua și să tragă linii? Ai să devii atât de plictisit încât ai să te cațeri pe pereți în mai puțin de șase săptămâni. Ce dracu te face să crezi că nu mai vrei să fii în SEAL?

— *Sir*, eu am fost cel desemnat să controlez Turnul de Control din Shaba. Nu știu cum s-a întâmplat, dar am ratat un ostil. Iar acest ostil l-a împușcat pe L-T.

Coburn se lăsă pe spate balansându-și scaunul pe două picioare. Își cântări bine cuvintele.

— Chucker, am anchetat treaba asta săptămâna trecută. Ce s-a întâmplat nu a fost vina ta. Nu a fost nici vina lui Dewitt, nu a fost vina nimănui. Nu erau destui oameni cu *Blue Water* pentru cercetarea amănunțită a

turnului. Tu ai făcut cum ai putut mai bine...

— Cer iertare, *Captain*, dar eu am fost acolo. Ultima încăpere pe care am cercetat-o... Trebuia să intru, să văd mai de-aproape.

— Ne-ai spus toate astea la anchetă.

— *Captain*, toată clădirea era goală și neluminată. Părea să fie goală, așa că am crezut că e goală.

— OK. Ai dat-o în bară. Ai făcut o prostie. Asta nu înseamnă că nu poți fi un SEAL. Chiar și SEAL fac greșeli.

— Am dat-o n bară, și cel mai bun ofițer pe care l-am cunoscut a încasat-o. Asta mi-a dat mult de gândit. Ce se va întâmpla data viitoare în timpul unei operații de luptă. Cu alt comandant de pluton? Voi fi acolo încercând să mă concentrez la misiune, dar mă voi gândi la Shuaba. Poate voi pierde prea mult timp cercetând o cameră. Întrebându-mă dacă n-am să greșesc iar. Domnule, știți foarte bine că nu te poți opri să te gândești la unele lucruri chiar și în timpul unei misiuni. Dacă faci, ești mort. Și poate și niște camarazi vor muri odată cu tine.

— Și crezi că părăsirea unității SEAL este răspunsul?

— *Da, sir*. Așa cred. E... cel mai bine. Pentru mine. Și pentru echipă. Priviți din punctul de vedere al băieților, *Captain*. Ei știu ce am făcut la Shuaba, și știu și ce n-am

făcut. Credeți că atunci când se vor afla într-o zonă de luptă, ar mai dori să le asigure spatele un nenorocit ca mine? Pun mâna-n foc că nu!

— Pe dracu, Wilson - Coburn abandonează atitudinea paternă și schimbând brusc tactica. Navy a cheltuit optzeci și ceva de mii de dolari pentru instruirea ta, iar tu vrei să-ți bagi sula-n ea cum ai dat prima dată rasol? Faci ca o curvă care ți-o freacă dar nu te termină? Dacă săptămâna Iadului nu te-a făcut să renunți, de ce a-i face-o acu?

— Acum e altceva, *sir*.

— Aiurea! Odată ajuns SEAL, rămâi SEAL pe veci! Cred că te-ai putea simți OK numai în commando!

— Poate că *nu, sir*. Dar cred că e mai bine să plec.

Coburn îl examinează îndelung pe tânăr. Wilson avea doar douăzeci și trei de ani și - deși avea acea înfățișare periculoasă, specifică celor din SEAL - era totuși vulnerabil. Ca și cum ceva s-ar fi rupt în sufletul lui. La urma urmei, poate că puștiul, cunoscându-se pe sine, își dădea seama ce e mai bine pentru el și pentru camarazi.

— Hmm. Uite care-i treaba. Îți aprob transferul, Wilson, dar nu înapoi în Flotă. Sunt o mulțime de locuri în cadrul SEAL, unde experiența ta poate este binevenită.

Administrație, Informații, plierea parașutelor. Ce zici de SDV?

Pe buzele lui Wilson apăru un fel de zâmbet când auzi de SDV-ști. Cei mai mulți dintre SEAL ajunși la SDV considerau că se află într-o fundătură – în ceea ce privește cariera de luptător – de unde încercau să scape la prima ocazie.

— Eu... aș prefera să mă întorc la Flotă...

— Știi ceva? I se fâlfâie Marinei de ce vrei tu, mister⁷¹. Ai pretenția că te gândești la ce e mai bine pentru Echipe? Și eu la fel. Am investit o grămadă în tine, fiule. Chiar și tu ai investit în tine. Nu am de gând să te las să dai cu piciorul la tot, fără a-ți lăsa șansa să te mai gândești. Pricepi, fiule?

— D-da, *sir*. Era abătut de parcă tocmai fusese condamnat la muncă silnică pe viață. Dacă așa spuneți dvs...

— Așa spun eu. Voi completa personal ordinul necesar, în această după-amiază. Voi scrie și o scrisoare de recomandare pentru viitorul tău comandant cum că ai

---

⁷¹ Mister – domnule – este modul de adresare al militarilor către civili. Însă când este folosit de un grad superior ce se adresează unui subordonat în timpul unei admonestări constituie o amenințare voalată cu „*dishonorable discharge*” (darea afară din armată și pierderea beneficiilor).

permisiunea să te întorci oricând în unitatea de combat. Pentru că eu sunt convins că ești un SEAL veritabil, și nu vei fi niciodată mulțumit cu altă activitate.

— Yes, sir!

— Acu șterge-o d aici! Aruncă insigna înapoi în mâna lui Wilson. Ia și chestia asta cu tine.

— Aye, aye, sir.

Coburn rămase - balansându-se cu scaunul - mult timp după plecarea lui Wilson. Puștiul se va întoarce, era foarte sigur. Dar, între timp, îl lăsase pe Coburn cu o problemă administrativă dătătoare de dureri de cap, o fisură în Plutonul 3 - echipa *Gold*.

Adevărata problemă era moralul Plutonului 3, al cărui nivel căzuse ca un bolovan după funeraliile lui Cotter. Ar fi fost chiar norocoși - Coburn o știa - dacă Wilson ar rămâne singurul membru al commando-ului care pleca. Se întinse către butonul interfonului.

— B!

— *Yes, sir* - răsună vocea *yeoman*⁷²-ului din celălalt birou.

— Avem ceva înlocuitori în *baltă*? Gradați sau subofițeri?

---

⁷² Yeoman - soldat care îndeplinește atribuții de secretar.

— Nimic, sir. Îmi pare rău, dar coșul e gol. La Little Creek, cel puțin. La dracu'! Era sigur că așa era situația.

— OK! Se pare că va trebui să căutăm la Coronado. Se întreba cu cine îl va înlocui pe Wilson.

Ora 2130 (Zulu-5)

Barul Samelli

Norfolk, Virginia

Veniseră la barul Samelli cu intenția de a face o băută serioasă, în amintirea lui L-T. Mackenzie comandase obișnuitul lui gin Bombay, cu care se obișnuise încă de pe vremea când era în SEAL Commando 6, apoi se întoarse cu fața către sala semiobscură a barului.

Lucrurile tocmai începeau să se încălzească. *Radioman First Class* Ronald „Bearcat”⁷³ Holt era jos pe podeaua barului în poziție de flotări pe degete. Lucy, una dintre chelnerițe se întinsese pe spatele lui, cu fața-n sus și cu mâinile fixate de centură. Părea atât de mică și neajutorată.

— OK! strigă Fernandez fâlfâind un teanc de bancnote. Bagă o sută! Gata... dă-i drumu'!

---

⁷³ In slang - un tip foarte păros.

— Stai așa! interveni Roselli dând din mâini. Stai așa! Îndoi piciorul și-și scoase din teaca de la bocanc pumnalul de commando Sykes-Fairbairn, negru cu dublu tăiș.

— Hey, hey! avertiză un barman. Fără arme pe-aici! Băieți, știți regula!

— E'n regulă! spuse Roselli rânjind. Totul e absolut sub control. Trebuie să respectăm toate regulile... toate... Totul trebuie să fie kosher!⁷⁴ Iar aici avem o poziție a dracu de excitantă! Fusta scurtă a lui Lucy se ridicase pe coapse dezvelind chiloțeei albi.

Delicat, fără să-i atingă picioarele cu vârful pumnalului, Roselli trase fusta decent.

— O adevărată operație chirurgicală, Razor - spuse Boomer.

— Chiar așa - răspunse Roselli. Dar n-am vrea să ni se aducă vreo acuzație de hărțuire sexuală, nu?

Unii dintre SEAL chicotiră, în timp ce alții îl huiduiră.

— Ești un adevărat gentelman, Razor - spuse Lucy dulceag.

Câțiva mormăiră, iar Boomer a aruncat în ei o mână de floricele/popcorn.

— Hey, nu pot fi de folos dacă nu sunt crezut - spuse

---

⁷⁴ Kosher - alimente gătite conform normelor religioase (kashrut) evreiești. Deci: corect, conform regulamentelor.

Roselli. Deci, pariurile sunt acoperite, domnișoara e și ea acoperită, noi suntem gata? OK, începem!

Holt începu să facă flotări în ritm de una pe secundă. Unii dintre SEAL numărau:

— Unu! Doi! Trei!

— Hey, Holt! Nu trișa! Până jos!

— Până jos le fac!

— Nu cred că ea e destul de grea!

— Chiar, de ce nu încerci cu un buștean?

— Sau una grasă?

— Du-te dracu Razor! replică Holt.

— Doi'spe! Trei'spe! Pai'spe!

O seară obișnuită, liniștită de vineri la barul Samelli, își zise Mackenzie, cu mâinile pe paharul cu gin. Samelli, micul bar-restaurant de pe șoseaua Little Creek, în estul Norfolk-ului, era de mult timp adăpătoria preferată a personalului naval, dar de la înființarea Commando-ului 7, practic s-a transformat în proprietate privată, teritoriul strict al celor din SEAL, unde străinii intrau doar pe riscul lor.

— Începe să obosească! Uite ce față are!

— Nu, abia își face încălzirea!

— ... douăzeci! Și unu! Și doi!

— De fapt, se gândi Mackenzie, chiar era destulă liniște în seara asta, ceea ce îl cam neliniștea. Erau doar șapte SEAL în tot localul, inclusiv el, toți în civil, și niciunul dintre ei nu-i băgase măcar în seamă pe cei câțiva pușcași și marinari pe care i-au găsit acolo la venire.

Pe dinafară păreau aceeași ca totdeauna, hotărâți să se îmbete, dar era o notă forțată în râsul lor, o amărăciune în glumele și bășcălia făcute, care-i confirmau lui Mackenzie ceea ce observase toată săptămâna.

Moralul plutonului era al dracului de coborât. În ultimul timp, cam orice glumiță a fost considerată mai mult o insultă, și au fost și câteva bătăi de-a lungul ultimilor zile.

Într-un colț, Doc Ellsworth se arăta total nepăsător față de pariul pus pe flotări. Agățase două fete, o blondă și o roșcată, și le arăta faimosul lui număr de băut două beri simultan, ținând două sticle în dinți, fără mâini, și înghițind conținutul cu gâlgăituri sonore. Pe fete, Mackenzie le văzuse mai înainte împreună cu alți doi militari. Restul celor din SEAL erau adunați în jurul lui Holt și al lui Lucy.

— Patruj'trei! Patruj'patru! Patruj'cinci!

Doc aruncă sticlele goale și se aplecă peste masă.

— Ei, ce dracu, băieți! N-ar fi mai bine ca Lucy să fie

dedesubt în timp ce el execută?

— Chiar, Doc, așa e! Hey Holt, găozarule! O faci de-a n doasele! Fata ar trebui să fie sub tine!

— Cinj'doi! Cinj'trei! Cinj'patru!

— Stai! Stai! striga Garcia. O rezolv eu!

Și se aruncă peste cei doi. Lucy se zvârcoli sub el chicotind. Holt a ezitat câteva clipe sub greutatea mărită, apoi și-a reluat mișcările.

— Șai'zeci! Șai's'unu! Șai's'doi!

— Hey, e un sandvici „Lucy”! anunță Nichison. Specialitatea casei la Samelli! Arată foarte bine!

Roselli a început să râdă când Garcia a sărutat-o pe Lucy pe obraz.

— Oricum, e distractiv.

— Ce mama dracu se-ntâmplă acolo la spate? a întrebat Holt aflat la baza „pachetului”, deși nu ratase nicio flotare. Garcia! Dă-ți curu jos de acolo! Pariul n-a fost așa!

— Yeah, car-te de-acolo, Garcia! a strigat Miguel Fernandez, fața-i neagră de latino, devenind și mai întunecată pe măsură ce se apropia de trioul ce continua mișcarea de ridicare. Am pariat destui bani pe călărirea lui Ron iar tu anulezi pariul!

— Și asta nu e tot ceea ce se călărește pe Ron! spuse

Roselli, râzând ușor.

Fernandez l-a înhățat pe Garcia de centură și l-a smucit de pe trupul lui Lucy. Ea scoase un țipăt ascutit și era aproape să cadă de pe Holt.

— Lasă-mă jos, băi găoază! a urlat Garcia.

— Cine-i găoază, băi sulică mică de avorton?

Într-o clipă, atmosfera s-a transformat de la camaraderie la o izbucnire de furie. Fernandez a lansat un croșeu de dreapta care s-a proptit în obrazul lui Garcia și l-a aruncat peste o masă.

— Voi doi, terminați-o! a răcnit Mackenzie, îndreptându-se rapid spre ei.

Pe podea, Holt continua să-și facă flotările cu Lucy, în continuare agățată în spatele său. Mackenzie s-a băgat între cei doi și i-a înhățat de guler, ținându-i la distanță cu brațele sale lungi.

— V-am spus s-o terminați, capete seci! Nu a ridicat vocea, dar gheața din spatele cuvintelor reușind să pătrundă prin furia oarbă ce-i stăpânea pe amândoi SEAL. Mie mi se fâlfâie, dar lui L-T nu i-ar fi plăcut să vadă cum vă omorâți unul pe altul. Voi doi, înțelegeți ce vă spun?

— Mac... dădu să zică Garcia, gâfâind. Afurisitu'...

— Las o baltă, Boomer! Liniștește-te!

— Chief...

— Și tu, Rattler. Am spus: Lui L-T nu i-ar fi plăcut!

Replica îi opri imediat. Mackenzie putea să vadă cum cheful de bătaie al celor doi se topea.

— Dați-vă mâna!

Își strânseseră mâinile bărbătește... apoi se îmbrățișară. Mackenzie se dădu înapoi, înclinând capul aprobator și se întoarse iar cu fața spre bar.

— Aa, înduioșător - se auzi din fața restaurantului. Proștii⁷⁵ se îmbrățișează.

— O fi primăvară - adăugă altă voce tunătoare, de bas. Sezonul de împerechere pentru amărății din SEAL.

— Copilași, ascultați-o pe mămica și jucați-vă frumos unii cu alții!

Se făcu o liniște mormântală la auzul jignirilor. O duzină de străini intraseră în bar, și se apropiau încet înconjurând grupul compact de SEAL. Și ei erau în haine civile, dar părul tuns zero deasupra urechilor - *whitewalls* în jargon militar - îi dădea de gol.

Marines. Pușcași marini în permisie și se vedea clar că sunt puși pe scandal.

— Băi, SEALies, faceți al dracu de multă gălăgie -

---

⁷⁵ Joc de cuvinte bazat pe asemănarea de pronunție: SEALies ~ Sillys - proști.

mârâi unul dintre pușcași. Era un sergent instructor deșirat, parcă scos dintr-un afiș de recrutare, cu acea înfățișare de mașină eficientă de ucis.

— Yeah, îl susținu un altul. Nu-ți poți auzi nici măcar propriile gânduri.

Avea și acesta cam 1,90 m și vreo 120 kg numai mușchi bine reliefați de antrenamente. Când își aplecă amenințător căpățâna blondă, semăna perfect cu luptătorul acela de wrestling de la TV, Hulk Hogan.

— Și asta i o problemă pentru creierii voștri de rahat, băi *jarhead*⁷⁶? zise Fernandez, care dăduse uitării cearta cu Garcia. Numai uitându-se cineva la voi și-și dă seama că nu aveți cu ce gândi!

— Oups, - făcu primul pușcaș scuturându-și mâna ca și cum s-ar fi fript - uite un curist care face pe duru'. Ar cam trebui să i-o tragem, nu-i așa băieți?

— Hei, fără bătăi în bar! strigă barmanul. Ieșiți afară sau chem Poliția.

— Nici n-ai să ai timp, tataie - interveni alt pușcaș. O să dăm noi cu mopu nițel p aici!

— Yeah, niciun avorton de SEAL nu se poate pune cu Marines - spuse uriașul. Își încordă brațele scoțându-și în

---

⁷⁶ Tip de tunsoare militară & una dintre poreclele pușcașilor marini.

evidență relieful muscular impresionant de masiv.

— Deci, voi, grohăitorilor⁷⁷, sunteți mai buni decât noi cei din SEAL, nu? întrebă Roselli, dându-se mai aproape. Avea în ochi o licărire primejdioasă.

Uriașul pușcaș fie nu văzu această licărire, fie era prea beat ca să-i pese.

— La dracu'! Toți SEAL sunt niște pământăni! Este, fraților?

— Așa-i, Fred! Aprobară toți în cor, dar, probabil că Fred nu-i mai auzi. Roselli înaintă puțin făcând o mișcare rapidă cu mâinile, pușcașul zbură prin aer cu roatele n sus și ateriză într-un castron mare cu popcorn de pe tejghea, după care se rostogoli în spatele barului într-o avalanșă de sticle și snack-uri.

Lucy țipă și se zvârcoli încercând să se ridice de pe Holt înainte ca un alt pușcaș „zburător” să aterizeze peste ea. Se adăposti sub o masă împreună cu unul din patronii barului. Un al doilea pușcaș se propti cu fața într-un stâlp-totem⁷⁸ de lemn, îmbrățișându-l drăgăstos pentru un moment, apoi alunecă ușor pe podea.

---

⁷⁷ Grunts – *grohăitori*, una dintre poreclele pușcașilor marini.

⁷⁸ Sculptură ce reprezintă un animal, plantă sau obiect considerat de unele triburi primitive ca strămoș și protector al populației respective și venerat ca atare.

Dând pe gât restul de gin, Mackenzie evaluează situația. Evident, era de datoria lui - ca cel mai mare în grad - să oprească bătaia înainte ca vreo unul să fie rănit sau barul să rămână fără vesela întregă. Fiind cel mai în vârstă, oamenii din Plutonul 3 așteptau de la el să se poarte ca un conducător și să dea un exemplu bun. Era, practic, un fel de tată pentru acești tineri și-și lua foarte în serios această datorie.

Ridică paharul și se sprijini de bar, uitându-se aprobator cum Nicholson - printr-o perfectă tehnică de autoapărare *Hwrang-do*⁷⁹ - bloca cu ușurință atacul furios al unui pușcaș basculându-l zgomotos peste niște scaune. Mackenzie fusese îngrijorat de moralul plutonului, dar după cum de altfel și crezuse, poate tocmai de o cafteală zdravănă aveau nevoie băieții. Se crispă puțin, când Holt, ridicându-se de pe podea ca un diavol din infern, înhăță de guler doi pușcași, pocnindu-i cap în cap. Yeah, asta era ceva ce făcea adrenalina să curgă, ceva ce le reamintea cât de bine era când acționau împreună.

Fernandez și Garcia stăteau spate n spate, acoperindu-se reciproc după ce se luptaseră unul cu altul. E bine! Un pușcaș îl doborî pe Boomer izbindu-l cu un scaun.

---

⁷⁹ Stil de luptă/artă marțială coreeană.

Fernandez se răsuci și lovind scurt în față - din săritură - puse adversarul jos.

Un pușcaș îl prinse pe Doc Ellsworth într-o îmbrățișare de urs.

— Șezi blând, amice - zise Doc - eu nu-s combatant.

Brusc, fața pușcașului se făcu vânătă și se prăbuși la picioarele lui Doc trăgându-și cu greu respirația. Doc își aranja ținuta, și se uită în jos la victima ce se zvârcolea de durere.

— Dacă durerea persistă sau dacă observi urme de sânge în urină, vino mâine la mine să te consult.

Holt se lovi de bar chiar lângă Mackenzie.

— La dracu, Big Mac, n-ai de gând să dai o mână de ajutor?

— Ba vă ajut - replică Mackenzie. Trase un gât, apoi coborî paharul. Nu vă fac raport pentru bătaie la niciunul. Hey, fii atent!

La câțiva metri mai încolo un pușcaș îl înhățase pe Fernandez pe la spate încercând să-l lovească cu o sticlă. Urletul lui Holt nici nu se stinsese și pușcașul deja scăpase sticla când acesta, aruncându-se înainte, îi placă pe cei doi, trântindu-i la pământ.

Și dintr-odată, se făcu liniște în barul Samelli.

— *Clear!* anunță Boomer stând călare peste un pușcaș amețit.

— *Clear!* zise și Holt.

— Clear!

— Clear!

— *Clear* și aici!

— Și aici *Clea!* Anunțau alți SEAL din diversele părți ale barului, și Mackenzie făcu o numărătoare rapidă. Șase SEAL pe picioarele lor. Cu el, șapte. Doisprezece pușcași căzuți. „Căzuți” rău!

Mackenzie oftă, și, aplecându-se, întoarse capul unui pușcaș inconștient ca să nu se înece într-o baltă de lichior vărsat pe podea. Apoi își îndreptă spatele și-și scoase portofelul din buzunarul de la spate.

— Îmi pare teribil de rău pentru toate astea, Pete - spuse, întinzându-i o bancnotă de 50 \$ și cinci de 10 \$ proprietarului. Suma acoperă paguba?

Samelli înconjură barul cu privirea. De fapt, pagubele nu erau mari. Oamenii fuseseră surprinzător de reținuți de data asta. Doar pușcașii zdrobiseră ceva mobilier.

— E'n regulă, Mac. Mulțam. Mai bine dispăreți rapid. Băieții au chemat Poliția când a început panarama.

— Am plecat. Își cuprinse camarazii într-o privire. Hai,

eroilor. *E & E*⁸⁰, pas alergător.

— Au, *Chief* – gemu Doc. Deja reintrase în elementul său și avea amândouă brațele în jurul a două fete. Tocmai am trecut la partea mișto!

— Mișcă-ți fundu, Doc. Sau vrei să-ți pierzi timpul în arest. Dați-i drumu'!

— Hop 'n pop!

— Prowl 'n growl!

— Shoot 'n loot!⁸¹

Plecarea din bar semăna mai mult cu un marș victorios decât cu o retragere. Se înghesuiră în două mașini cu care veniseră și au accelerat pe Virginia Creek Road înainte ca sirenele să se apropie.

Pentru că noul locotenent trebuia să apară abia mâine, Mackenzie socoti că era destul timp pentru o celebrare adevărată. În memoria *Lieutenant* Cotter, desigur. Pentru că era clar că cel nou, oricine ar fi fost el, nu va fi în stare să ia locul lui L-T.

— Haideți, băieți, strigă peste gălăgia din Chevy-ul lui Doc. Mașina lor era în față. Mergem în recunoaștere. La

---

⁸⁰ Evasion and Escape – evitare și evacuare.

⁸¹ Expresii porno (în slang), oarecum echivalente cu mai „eleganta” FUCK & RUN. În argou militar descriu modul de acțiune al commando-urilor: atac scurt, devastator, urmat de retragere rapidă.

stânga spre lumină!

— Așa te vreau, Boss! strigă Roselli de pe bancheta din spate. La dracu, un moment crezusem că ai dispărut din peisaj!

Chevy-ul viră scurt, urmată de mașina lui Holt.

Urma o noapte „lungă” pentru cetățenii din partea de est a Norfolk-ului.

Ora 0915 (Zulu-5)

Arestul Poliției din Norfolk City

Norfolk, Virginia

— Ah, haide, Ray, spuse Mackenzie. Sunt sigur că băieții doar s-au încins puțin. Știi cum e!

— „Încins puțin”, da? Căpitanul Raymond Nagel de la Poliția Norfolk îl fixă pe Mackenzie cu cea mai neagră încruntătură pe care o văzuse acesta, în timp ce arăta cu un deget uscățiv spre un teanc de rapoarte de pe birou. Uite ce, Mac. Am aici 37 de reclamații din partea de est a Norfolk-ului.

Mackenzie deja contabiliza posibilele pagube. Slavă Domnului că polițistul din spatele biroului era un vechi prieten. Îl cunoștea pe Ray Nagel încă din Vietnam -

fusesse *Gunnery Sergeant*⁸² în US Marine Corps (Pușcași Marini) – și, de când fusesse transferat la Little Creek, nu era prima oară când „discuta” cu Nagel ca reprezentant oficial al Departamentului de Poliție.

— Ești sigur că au fost oamenii mei, Ray? Am auzit că niște pușcași au fost bine „torpilați” și...

— Sunt ai tăi, suntem absolut siguri, Mac. Nagel trase aproape un alt teanc de hârtii și le studie cu atenție.

— Chief Machinist s Mate Thomas Roselli. Radioman First Class Ronald Holt. Sunt ai tăi?

Mackenzie oftă:

— Ai mei.

— Voiam doar să fie clar. OK, la 9:40 PM am primit un apel telefonic de la un bar cum că ar fi început o bătaie. Am ajuns acolo imediat după Poliția Militară și am găsit 12 pușcași care arătau de parcă se ciocniseră cu un bulldozer. Nimeni n-a spus ce s-a întâmplat, dar aceste mici frecuşuri între *gyrens*⁸³ și SEAL sunt obișnuite, nu-i așa, Mac?

---

⁸² Gunnery Sergeant (uzual *Gunny*) – grad militar în US Marine Corps (cod NATO OR-7), echivalent *plutonier*.

⁸³ Porecla obișnuită pentru soldatul american este GI. Pușcașii marini au vrut să nu fie amestecați cu pifanii și au mixat: GI-Marines = *gyrens*.

Mackenzie ridică din umeri.

— Ray, eu nu pot fi sigur că băieții mei au făcut-o. Erau în bar?

— Tu nu știi?

— Hey, eu te întreb pe tine, da?

— Yeah, OK! Bine. La 10:15 PM am primit alt apel de la Night s Rest Hotel. Se pare că niște tipi se cățarau pe fațada hotelului. Cinci etaje. Câțiva oaspeți au fost deranjați și au chemat poliția. Au fost și niște reclamații privind o petrecere neobișnuit de zgomotoasă la etajul cinci, și rapoarte despre câteva tinere care alergau goale pe coridoare, urmărite insistent de câțiva bărbați indecent de goi.

Până am ajuns acolo douăzeci de minute mai târziu, deja primisem alt apel, de la securitatea hotelului. Ni se spunea că managerul hotelului se dusese la etajul cinci pentru a verifica reclamația privind petrecerea. Când a ajuns și poliția la etajul cinci, s-au împiedicat efectiv de un bărbat și o femeie care făceau amor în fața liftului. Alți patru bărbați aflați în camera înregistrată pe numele „dl. Smith” amenințau să-l arunce pe manager pe fereastră de la cinci în piscina de jos. Omul tău Holt îl ținea de glezne

suspendat prin fereastră, cu capul în jos. Țasta-i *assault*⁸⁴, Mac. E al dracu de serios.

Mackenzie gemu. După încăierarea de la barul Samelli de astă noapte, au mai trecut pe la încă un bar sau două înainte ca Garcia să se facă pulbere și să adoarmă pe trotuar. Mackenzie l-a dus înapoi la bază. Tura asta nouă de distracție avusese loc probabil după ce plecase el. La dracu'! Și doar le spusese...

— Care-i varianta băieților mei, Ray?

Polițistul făcu o față lungă.

— Zic că ar fi avut o mică întrunire liniștită cu niște... prieteni, iar managerul a folosit un limbaj insultător și plin de amenințări, iar ei doar au încercat doar să-l liniștească.

— Aha. Pare corect.

— Camera era devastată. Patul era sfărâmat, iar așternuturile și salteaua aruncate într-un colț, ceea ce explică de ce cei doi și-o trăgeau pe coridor. Cada din baie era plină cu ceva ce, mai apoi, a fost identificat a fi JELL-O⁸⁵ de lămâie. Și mai erau și o mulțime de baloane colorate atârinate peste tot, de fapt prezervative umflate.

---

⁸⁴ Atac violent care are ca urmare rănirea victimei.

⁸⁵ Desert gelatină (jeleu) cu diverse arome de fructe.

„Dl. Smith” a fost identificat de manager ca fiind *Chief* Roselli al tău. Polițiștii i-au arestat pe Roselli și Holt. Amândoi erau în stare de ebrietate și au opus rezistență.

— Au! Cât de rău s-au opus?

— Unul din oamenii mei are o mână ruptă, Mac. Alți patru au o colecție întreagă de vânătăi și contuzii.

— Asta e bine. La dracu, Ray, știi la fel de bine ca mine că dacă băieții mei s-ar fi opus cu adevărat arestării...

— De asemenea au rupt cinci bastoane cu lovituri de karate și au aruncat două revolve, o pereche de cătușe, și pe unul din oamenii mei în cada cu jeleu.

Mackenzie oftă.

— Ai trimis cinci oameni ca răspuns la apelul telefonic?

— Opt. Ce dracu, Dispecerul lansase un apel tip 10-34. Asta înseamnă „revolte de stradă” în plină desfășurare. Până la urmă am reușit să-i reținem pe Roselli și Holt, dar ceilalți trei au fugit. Cel de pe coridor a ieșit pe o fereastră și a coborât escaladând fațada clădirii. Ceilalți doi au plonjat - am spus *plonjat* pe fereastră, cinci etaje - direct în piscină. Au fost băfți că era chiar sub fereastra lor. Dar o bătrână a trebuit internată în spital.

— Doamne! Au aterizat peste ea?

— Nu. A suferit doar un șoc. Oaspeții de la piscină au

fost, mai degrabă, speriați, putem spune, de căderea bruscă în apă a doi bărbați în pielea goală.

— Femeia e OK?

— Mda. Dar nu datorită băieților tăi. Unul a fost văzut ultima oară traversând terenul de golf într-un Chevy tip '91, după ce a doborât un palmier și un gard ornamental. Cei de la hotel au calculat factura pagubelor, care se ridică la... - Nagel consultă altă hârtie de pe birou - două mii, trei sute, nouăzeci și cinci dolari. Distrugerea patului, peluza, copacul, gardul. Dumnezeu, Mac, asta e ultima picătură. Putem să-ți punem oamenii sub acuzare pentru atac, lipsire de libertate, rezistență la arestare, distrugerea intenționată a proprietății...

— Ray, să ți-o spun direct. Acești băieți tocmai s-au întors dintr-o misiune. O misiune reală. Și și-au pierdut comandantul în luptă. Vorbesc serios. Sunt realmente afectați rău.

Nagel făcu ochii mari.

— Pe bune?

— Ray, știi că nu te-aș minți. Am pierdut un om valoros.

— Unde s-a întâmplat, Mac? În Iraq?

— Mai știi și că nu-ți pot spune nimic.

Nagel respiră adânc.

— Uite, Mac, înțeleg cum stă treaba, și știi că vreau să-ți fac o favoare. Dar ăsta este un oraș liniștit, și nu le pot permite băieților tăi să-și facă de cap distrugând totul doar ca să se relaxeze. I-am acoperit pe cei din SEAL și altă dată, dar...

— I-ai pus sub acuzare, Ray?

— Încă nu, dar...

— Managerul hotelului a depus reclamație?

Nagel se încruntă, apoi clătină din cap fără tragere de inimă.

— Dacă sunt despăgubiți, nu fac reclamație. Cred că managerul s-a simțit atât de ușurat când a scăpat de ei, încât preferă să facă uitat totul.

Mackenzie scoase carnetul și începu să completeze un cec. *Senior Chiefs* de la Little Creek aveau la dispoziție un fond secret tocmai pentru astfel de situații de urgență. Roselli, Holt, Doc, Fernandez și Nicholson vor fi încurajați să „contribuie” la acest fond, cum o mai făcuseră de câteva ori în trecut. Scrise suma de trei mii, detașă fila de cec și o dădu lui Nagel.

— Asta-i pentru pagube, Nagel. Și dacă mai trebuie ceva... poate o donație pentru fondul Poliției...?

Nagel a luat cecul și-l puse într-un sertar.

— Mulțumesc, Mac. Polițiștii apreciază gestul tău. Totuși nu pot să fac mereu curățenie după SEAL.

„Ședința” care a urmat a fost dură, dar nu cât s-a temut Mackenzie. Cel puțin, de data asta, nu au fost acuzații oficiale ale Poliției împotriva oamenilor săi, și putea să rezolve situația militărește, prin aplicarea de sarcini suplimentare și „contribuție” la fondul special. Desigur, dacă cineva ar fi dorit să fie scos la Raport⁸⁶ la comandant... era liber să o facă.

Se întreba, totuși, ce va crede noul comandant de pluton despre toate astea. Poate e mai bine să nu știe nimic.

Trebuiau să-i țină pe Roselli și Holt departe de el, ambii având ochii umflați și asortați cu niște vânătăi urâte.

— Voi doi - li se adresă el amenințător - aveți o grămadă de explicații de dat. La dracu, oare ce va crede noul locotenent despre toate astea?

SFÂRȘIT

---

⁸⁶ Captain's mast - pe vechile veliere, când un marinar se făcea vinovat de o abatere gravă, era adus în fața căpitanului care îi stabilea pedeapsa (de obicei biciuirea). Locul unde avea loc judecata și aplicarea pedepsei se afla la piciorul catargului (mast) principal. Expresia s-a păstrat (Captain's mast - scos la Raport la Comandant), dar judecata se face acum pe puntea numită Quarterdeck.